

---

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

***Het einde
van natuurrampen
op komst***

het **GOEDE NIEUWS** van de wereld van morgen

5e JAARGANG No. 7

AUGUSTUS 1986

Artikelen:

Om de waarheid te vertellen	1
Het einde van natuurrampen op komst	2
Wat is ware heiligheid?	5
Hoe zag Jezus eruit als mens?	8
Had Jezus lang haar?	9
Houd voll!	10
Kunnen wij ongelijk hebben, wanneer wij gelijk hebben?	13
Beproeft alle dingen: Wat de Bijbel zegt over de hel	14
De Doop — vanuit het standpunt van een dienaar	16
Ruzie in het gezin	19
Het privé-leven van een held	21

VOORPAGINA: Bij de aardbeving van 1985 in Mexico-Stad kwamen meer dan 7000 mensen om. Het was de zwaarste aardbeving in de Noordamerikaanse geschiedenis. De bijbelse profetieën laten zien dat aardbevingen, vulkaanuitbarstingen en natuurrampen weldra verleden tijd zullen zijn! Lees het artikel dat op pagina 2 begint. Foto T. Campion/Syigma

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1986 Worldwide Church of God. Verantwoordelijke uitgever in België: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Oprichter

Herbert W. Armstrong
1892 - 1986

Uitgever

Joseph W. Tkach

Hoofdredacteur

Dexter H. Faulkner

Eindredacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian
Jerold W. Aust
K. Neil Earle
John A. Halford
George M. Kackos
Ronald D. Kelly
Graemme J. Marshall
L. Leroy Neff
Bernard W. Schnippert
Richard H. Sedliacik
Clayton D. Steep
Philip Stevens
Earl H. Williams

Redactie-assistent

Cheryl Ebeling

Illustraties

Minette Collins Smith

UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD

Algemeen leider

Joseph W. Tkach

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson
Frans: Dibar Apartian
Nederlands: Bram de Bree
Spaans: Don Walls

PERSOONLIJK

Om de waarheid te vertellen

Wij leven in een tijdperk dat bijna alle respect voor eenvoudige, eerlijke, onverbloemde *waarheid* verloren schijnt te hebben!

Verscheidene jaren werkte ik in Washington D.C., als correspondent voor het tijdschrift DE ECHTE WAARHEID. Mijn collega's bij de persdienst waren geneigd tot enig cynisme wanneer zij hoorden voor welke publikatie ik werkte en meer dan eens werd mij de vraag gesteld: „Wat is waarheid?”

Alles welbeschouwd is DE ECHTE WAARHEID een gedurfde naam voor een tijdschrift in deze tijd. Maar DE ECHTE WAARHEID, waarvan ik nu eindredacteur ben, durft de lezers juist die te bieden: de onomwonden, onbevooroordeelde, zakelijke waarheid ten aanzien van de wereldgebeurtenissen.

Het kan dit doen omdat wij — u mag dit geloven of niet — alles wat wij zeggen baseren op de enige bron waarin de uiteindelijke, absolute waarheid kan worden gevonden. Die bron is de Bijbel.

Wij leven echter in een tijdperk dat niet veel waarde schijnt te hechten aan oprechtheid, vertrouwen en geloofwaardigheid. Het Negende Gebod, gericht tegen het spreken van onwaarheid, wordt op grote schaal genegeerd. Dit probleem wortelt in de vleselijke begeerte van de mens om zoveel mogelijk voor zichzelf te *nemen* — om koste wat het kost te winnen. Wanneer het enige doel *nemen* is, wordt eerlijkheid onbelangrijk. *Waarheid* is derhalve in de gedachten van de meeste mensen een betrekkelijke term geworden — niet een eeuwige waarde die moet worden gekoesterd en beoefend.

De verschillende kerken hebben ook hun eigen opvattingen over wat de „waarheid” nu precies is. Zij schijnen het niet eens te kunnen worden over wat men over God of Jezus Christus kan weten, of over wat de evangelieboodschap van Christus was. (Over dit laatste punt in het bijzonder dient u meer te weten. Op aanvraag zenden wij u gratis een exemplaar van ons boekje *Wat is het ware Evangelie?*)

Aan Jezus werd tijdens een verhoor waarbij zijn leven op het spel stond door Pilatus gevraagd: „Wat is waarheid?” (Joh. 18:38.) Het antwoord op deze vraag had Hij enkele uren tevoren al gegeven, aan zijn ware volgelingen,

toen Hij tot God de Vader bad: „Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet uit de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben . . . Heiligen in uw waarheid; *uw woord is de waarheid*” (Joh. 17:14-17).

Daar staat het! De bron van de uiteindelijke, absolute waarheid is Gods Woord. Gods Woord wordt gepersonifieerd door Jezus Christus (Joh. 1:1-3, 14). In geschreven vorm is Gods Woord de Bijbel.

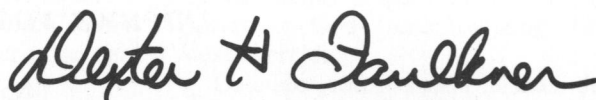
De waarheid vertellen aan de gehele wereld is de opdracht die is gegeven aan Gods Kerk (Matth. 24:14; 28:19-20). Wij vertellen de waarheid over de omstandigheden in de wereld. Wij prediken dezelfde boodschap als Christus. Die boodschap betreft het Koninkrijk van God en de aanstaande wereld van morgen. Het verkondigen van die ophanden zijnde wereld van morgen is het onderwerp van ons tijdschrift HET GOEDE NIEUWS.

Wie regelmatig HET GOEDE NIEUWS leest, heeft meer dan de meeste mensen in deze wereld begrip van dit hoogst belangrijke onderwerp: waarheid. Zou het niet fantastisch zijn als iedereen eerlijkheid en waarheid als grondslag nam voor al zijn handelingen?

Het is onmogelijk dat God liegen zou (Hebr. 6:18). Een van de namen van Jezus Christus is „Waarachtig” (Openb. 19:11). God wil ook waarachtigheid in ons diepste innerlijk: „Zie, Gij hebt lust tot waarheid in het binnenste, en in het verborgene maakt Gij mij wijsheid bekend” (Ps. 51:8; *Statenvert.*).

De tijd komt dat iedereen de waarheid zal achten en te allen tijde de absolute waarheid zal spreken. Dit zal gebeuren wanneer Christus Gods regering op deze aarde heeft hersteld.

Intussen moeten diegenen onder ons die God wensen te dienen hun inspanning verdubbelen om steeds in ieder aspect van hun leven de waarheid te vertellen. Alles wat wij zeggen, doen en denken moet de waarheid weerspiegelen. Het voorbeeld dat wij stellen moet de ware levenswijze van God zijn (Kol. 3:9-10).

Hoofdredacteur

Het einde van natuurrampen op komst

De Bijbel voorspelt dat aardbevingen, vulkaanuitbarstingen en weersverstoringen voorlopig zullen blijven toenemen. Maar er is goed nieuws voor de tijd daarna!

Norman L. Shoaf

Nooit eerder hebben de krachten van de natuur zo'n hoge tol geëist aan verwoestingen en menselijk lijden!

Zeker, door de geschiedenis heen zijn er verspreid wel rampen voorgekomen. Maar de feiten nu tonen aan dat grote rampen werkelijk in aantal en hevigheid toenemen.

De bijbelse profetieën openbaren dat de tijd snel nadert waarin natuurrampen zullen samengaan met door mensen veroorzaakte ellende en met acties van Satan de duivel zelf om het menselijk leven met uitroeiing te bedreigen.

Gevaarlijke tijden

Aardbevingen, vulkaanuitbarstingen en weersverstoringen storten zich met ongekende hevigheid over onze planeet uit.

Wist u dat van 1901 tot 1944, in meer dan veertig jaar, slechts drie aardbevingen een kracht van 7 of meer hadden? Kracht 7 kan worden omschreven als een zeer grote aardbeving die ernstige schade veroorzaakt. In de krappe 10 jaar daarna, van 1945 tot 1954, schoot het aantal bevingen met een kracht van 7 of meer omhoog tot 21.

Sindsdien is het aantal grote aardbevingen dramatisch toegenomen. Van 1955 tot 1964 — in slechts tien jaar — hadden 87 aardbevingen een kracht van 7 of meer; van 1965 tot 1974, 136; van 1975 tot 1984, 133. In één enkel jaar, 1980, hadden 14 aardbevingen een kracht van 7 of meer. Dertien aardbevingen met een kracht van 7 of meer werden geregistreerd in 1981, 10 in 1982, 12 in 1983, 8 in 1984.

In het algemeen, zonder historisch overzicht, neemt men aan dat de tijd waarin wij leven geenszins verschilt van enige andere periode in de geschiedenis. Maar de feiten — met inbegrip van de absoluut betrouwbare voorspellingen van de bijbelse profetieën — wijzen anders uit.

Volgens het „Geologisch Overzicht van de V.S.” gingen in de afgelopen 1000 jaar drie tot vijf miljoen mensenlevens verloren door aardbevingen en vulkaanuitbarstingen. In onze 20e eeuw alleen al zijn er ech-

ter meer dan een miljoen mensen gestorven met onnoemelijk veel financiële schade. En dit naast de docijfers en de verwoestingen aangericht door oorlogen en gebeurtenissen als industriërampen, veroorzaakt door menselijke onachtzaamheid.

Het jaar 1985

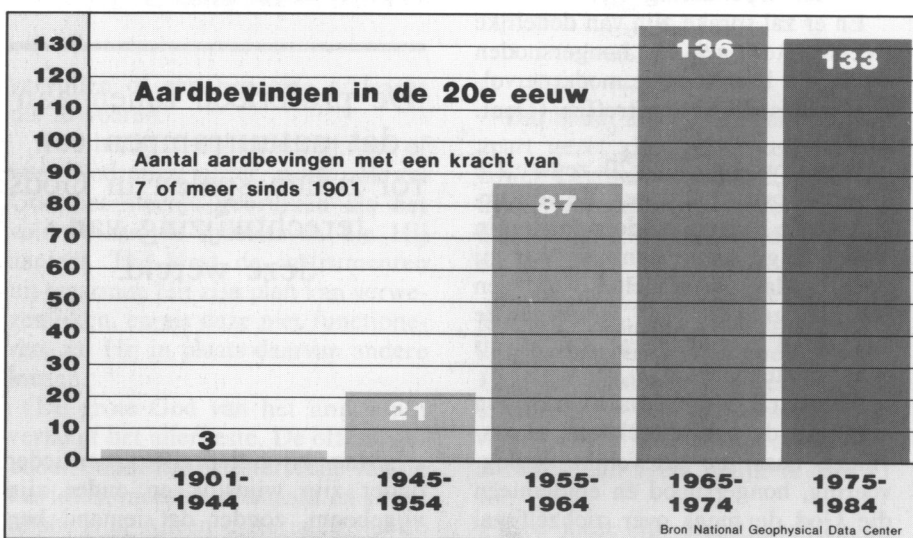
Vooraf 1985 stond in het teken van natuurrampen: aardbevingen in Chili en Mexico, een cycloon die 10.000 levens eiste in Bangladesj, een tyfoon op de Filippijnen, hongersnood in Afrika, overstromingen in de Verenigde Staten en een vulkaanuitbarsting in Colombia.

sinds de instelling van het Rode Kruis in 1919. En de financiële kosten van natuurrampen zijn onvoorstelbaar hoog.

Dit tijdperk loopt ten einde

Sprekend over deze eindtijd, waarin wij leven, zei Jezus: „En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort” (Matth. 24:22).

Waarom nemen dit soort tragedies nu in aantal toe? Waarom zijn er vulkaanuitbarstingen, aardbevingen, weersverstoringen? Zij markeren de laatste jaren van dit tijdperk!

De uitbarsting op 14 november jl. van de vulkaan van Nevado del Ruiz in Colombia — die lange tijd als slapend was beschouwd — doodde meer dan 25.000 mensen en maakte 60.000 mensen dakloos.

De uitbarsting behoorde tot de drie grootste vulkaanuitbarstingen die in de afgelopen 103 jaar plaatsvonden (de beide andere waren de Krakatau in Indonesië, die in 1883 36.000 mensen doodde en de Mont Pelee van Martinique, die in 1902 30.000 mensen doodde).

De ramp in Colombia volgde slechts enkele weken op de aardbeving in Mexico-Stad, die meer dan 7000 levens opeiste — de zwaarste aardbeving die in de geschiedenis van Noord-Amerika werd geregistreerd.

Het Rode Kruis, 's werelds grootste hulporganisatie bij rampen, berichtte dat 1985 het drukste jaar was

De rest van Mattheüs 24 geeft een gedetailleerde samenvatting van de specifieke gebeurtenissen die zullen leiden tot de wederkomst van Christus en de vestiging van Gods Koninkrijk op aarde.

De mensheid als geheel heeft haar liefhebbende Schepper verworpen. Wij hebben zijn wetten, die, als wij ze zouden houden, leiden tot al het goede dat men maar wensen kan, terzijde geschoven. Nu moet God in de wereld ingrijpen om de mens wakker te schudden uit zijn geestelijke onwetendheid.

De profetieën tonen aan dat voortdurende en steeds ernstiger wordende natuurrampen een rol zullen spelen in Gods terechtwijzing van deze wereld.

De oude profeet Jesaja tekende de volgende waarschuwing voor onze moderne tijd op: „Gij zult door de Here der heerscharen bezocht wor-

den met donder, aardbeving en geweldige dreun, wind, storm en verterende vuurvlam" (Jes. 29:6). Openbaring 16:18 voorspelt dat de rampzalige aaneenschakeling van gebeurtenissen in dit tijdperk zal culmineran in „een grote aardbeving, zo groot als er geen geweest is, sedert een mens op aarde was”.

Merk op wat God zegt: „Zij wecten Mij tot naijver door wat geen god is, zij krenkten Mij met hun ijdelheden... Want een vuur is in mijn toorn ontstoken... het verteert de aarde met wat zij opbrengt en verzengt de grondvesten der bergen" (Deut. 32:21-22). Nog meer vulkanische uitbarstingen zijn onderweg. Lees ook Openbaring 8:8.

En er zal sprake zijn van dodelijke weersverstoringen en hongersnoden die in het bijzonder de moderne volken van Israël zullen treffen (Deut. 28:23-24).

Deuteronomium 28:20 zegt: „De Here zal over u de vloek, de verwarring en de bedreiging doen komen in alles wat gij onderneemt en wat gij doet, totdat gij verdelgd wordt en snel te gronde gaat vanwege de slechtheid uwer daden, omdat gij Mij verlaten hebt.”

Verschrikkelijke natuurrampen zullen in de nabije toekomst plaatsvinden naast de gruwelijke oorlogvoering, hongersnood en epidemieën die God de mens over zichzelf zal laten brengen (Matth. 24:7).

Maar dan — een nieuwe wereld

Er is echter behalve slecht ook goed nieuws! Dat goede nieuws — het Evangelie van Jezus Christus — vormt het onderwerp van het tijdschrift HET GOEDE NIEUWS.

God doet alles voor ons welzijn. Deze komende periode van wereldwijde ellende zal de mens tenslotte tot rede brengen. Dan zal God op aarde een sprankelende nieuwe maatschappij instellen, geregeerd door zijn wetten en zijn bestuur.

Jezus Christus zal de hoogste leider zijn. Hij zal worden geassisteerd door de dan uit geest geboren kinderen van God. Gods toekomstige Gezin zal worden gevormd uit degenen die zich nu voorbereiden op de verantwoordelijkheid om te onderwijzen en te oordelen onder Christus, in de wereld van morgen. Het zijn de leden van Gods ware Kerk in onze tijd.

De bijbelse profetieën geven ook vele feitelijkheden over het komende Koninkrijk van God. In tegenstelling tot het menselijk lijden en de internationale onlusten van vandaag zijn deze bijbelse voorspellingen en beloften geruststellend en inspirerend:

„Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken" (Jes. 11:9).

„En [God] zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan" (Openb. 21:4).

De profetieën tonen aan dat natuurrampen een rol zullen spelen in Gods terechtwijzing van deze wereld.

„Maar zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom, zonder dat iemand hen opschrikt, want de mond van de Here der heerscharen heeft het gesproken" (Micha 4:4).

Ook zullen geen rampen, veroorzaakt door de natuur of door de mens, deze aarde meer regelmatig teisteren. Men behoeft dan niet meer bang te zijn voor de rampen die de levenswijze van deze wereld veroorzaakt. Men zal God gehoorzamen en daar de vruchten van plukken.

U kunt behouden worden

Op dit moment leest u de aankondiging van de ophanden zijnde wereld van morgen. Dat is het Evangelie van Jezus Christus. Dat deze aankondiging plaatsvindt, bewijst dat wij leven in de laatste dagen!

Jezus wees er in Mattheüs 24:14 op dat deze aankondiging het teken zou zijn van zijn ophanden zijnde wederkomst: „En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getui-

genis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn.”

U wordt ook op de hoogte gesteld van de verschrikkelijke rampen die, als de mensheid zich niet bekeert, aan de instelling van die wereld zullen voorafgaan.

Als onze volken nu het voorbeeld van het oude Nineve maar zouden volgen! Toen de profeet Jona waarschuwde dat Nineve op het punt stond verwoest te worden vanwege haar zonden veranderden de inwoners hun levenswandel radicaal, en God spaarde de stad (Jona 3:5-10).

God zou hetzelfde kunnen doen met onze huidige beschaving, als wij op internationale schaal oprecht berouw toonden en zouden beginnen Gods wetten te onderhouden. God scheidt geen genoeg in het leed dat de mensen zich berokkenen door zonde. Hij wil dat wij allen veranderen om in aanmerking te komen voor het eeuwige behoud (2 Petr. 3:9).

Ook als de gemeenschap om u heen weigert zich te bekeren, kunt u gespaard worden voor de komende ellende! God toont de uitweg. Als u zich berouwvol tot Hem wendt en Hem om genade vraagt, zal Hij naar u luisteren. Let op Gods belofte:

„Al vallen er duizend aan uw zijde, en tienduizend aan uw rechterhand, tot u zal het niet genaken; slechts zult gij het met uw ogen aanschouwen, en de vergelding aan de goddelozen zien... De Allerhoogste hebt gij tot uw schutse gesteld; geen onheil zal u treffen, en geen plaag zal uw tent naderen" (Ps. 91:7-10).

Blijf HET GOEDE NIEUWS en DE ECHTE WAARHEID lezen. Handel naar wat u daaruit en uit de Bijbel leert. Oefen u in het houden van Gods geboden. Dring dieper door in de unieke kennis die u wordt geboden.

De bijbelse profetieën tonen aan dat, voordat Gods Koninkrijk tenslotte gevestigd zal zijn, deze wereld een tijd van verdrukking zal kennen „zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal" (Matth. 24:21). Nog meer rampen — veroorzaakt door de natuur, door de mens en door Satan de duivel zelf — staan ons te wachten.

Maar u kunt ervoor gespaard worden. Wat gaat u doen? □

Wat is ware heiligheid?

Er wordt in bepaalde religieuze kringen veel gezegd over heiligheid. Maar wat is het? Weet u het?

L. Leroy Neff

Heiligheid is belangrijk voor God en behoort dat ook voor ons te zijn. Als wij niet heilig zijn zullen wij God nooit zien (Hebr. 12:14).

Maar wat is heiligheid?

Voor wij het bijbelse onderricht over dit onderwerp kunnen begrijpen, moeten wij eerst begrijpen wat het woord betekent. Sommigen die er veel over spreken, weten dat niet!

Wat heiligheid betekent

Het woord *heiligheid* betekent „toestand of eigenschap van heilig-zijn”. *Heilig* betekent „behorend aan, afgeleid van of in verband staand met een goddelijke macht”, en ook „ten dienste van God apart gezet”.

Met andere woorden, wat heilig is behoort aan God. En omgekeerd, wat aan God behoort is heilig. Het is *gewijd*, *geheilgd*, en betekent „bestemd voor een heilig gebruik of doel”.

God heiligt een voorwerp of persoon wanneer Hij het opeist of er de eigenaar van wordt. Wanneer iemand een voorwerp wijdt of geeft aan God, gaat het bezit ervan over op God en, aangezien Hij nu de eigenaar is, wordt het voorwerp heilig.

Waarom heiligt God een voorwerp of een persoon? Hij doet dat om dat voorwerp of die persoon te kunnen gebruiken om zijn goddelijke doel te bereiken, om een speciale functie te

vervullen of een bepaalde opdracht uit te voeren.

Wat heilig is, is niet alleen door of voor God apart gezet, maar ook zal God het slechts gebruiken als het voldoet aan de maatstaven die Hij aanlegt. Hij kiest de instrumenten uit waarmee Hij zijn plan kan verwezenlijken, en als deze niet functioneren, zal Hij in plaats daarvan andere kiezen.

De grote God van het universum verlangt het allerbeste. De offers, geboden onder het priesterschap van de Levieten, moesten volmaakt en smetteloos zijn. Alleen materialen van de hoogste kwaliteit mochten in de tabernakel en in de Tempel worden gebruikt. Al wat gewijd of bestemd was voor God moest tot het beste behoren. Wanneer iemand een minderwaardig offer aan God bracht, was dat niet aanvaardbaar (Mal. 1:13-14). Al deze fysieke voorwerpen waren een symbool van de geestelijke volmaaktheid die later zou komen.

Die geestelijke volmaaktheid moet duidelijk zijn wanneer wij ons realiseren dat een van de synoniemen voor *heiligheid* *goddelijkheid* is.

Hoe kunnen mensen heilig worden?

„Weest heilig, want Ik ben heilig”, zei God tot het oude Israël (Lev. 11:44). Niet alleen verwachtte God van hen heiligheid, Hij verwacht het ook van christenen. Petrus herhaalde Gods gebod: „Weest heilig, want Ik ben heilig”

(1 Petr. 1:16).

Dat houdt meer in dan alleen maar apart gezet zijn. In de context van zowel Leviticus als 1 Petrus houdt het tevens een speciale levenswijze in die verschilt van die van de rest van de wereld.

Door naar die speciale wijze te leven moeten en kunnen wij deel krijgen aan Gods heiligheid (Hebr. 12:10). Christenen behoren van dag tot dag meer als God te worden om vervolgens bij de eerste opstanding letterlijk aan Hem gelijk te zijn (1 Joh. 3:2).

God kiest zijn dienstknechten uit en roept hen om uit deze wereld te komen, anders te zijn en zich af te scheiden van de rest van de wereld. Jezus zei: „Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet uit de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet uit de wereld, gelijk Ik niet uit de wereld ben” (Joh. 17:14-16).

Een christen moet leven in onze huidige heilloze wereld, maar zijn leven moet verschillen van dat van anderen in de wereld. Hij moet elke weg van deze wereld die zondig of goddeloos is opgeven — uitgaan van het religieuze en geestelijke „Babylon” dat onze hele wereld is (Openb. 18:4).

Christenen moeten anders zijn omdat, zoals Paulus zei: „gij zijt gekocht en betaald” (1 Kor. 6:20). Die betaling, het offer van Christus,

maakt het voor ons mogelijk om vergeving te krijgen voor onze zonden uit het verleden en de heilige Geest te ontvangen. „Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe” (Rom. 8:9).

Wanneer iemand de heilige Geest ontvangt, wordt hij of zij een heilige tempel: „Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?” (1 Kor. 3:16.) Wij ontvangen de heilige Geest na bekering en doop (Hand. 2:38). Maar wat houdt bekering in? Het houdt in dat men diep en oprecht berouw heeft van zijn begane zonden, dat men God om vergeving vraagt en tot inkeer komt en besluit op te houden met zondigen. Wanneer wij met zondigen ophouden, beginnen wij te gehoorzamen aan Gods geestelijke wet, daar de zonde de overtreding is van die wet (1 Joh. 3:4). God zal zijn heilige Geest alleen geven aan degenen die Hem gehoorzamen (Hand. 5:32).

Is liefde al wat wij nodig hebben?

Sommigen geloven dat al wat zij nodig hebben om God te behagen liefde is. Dat is waar, maar alleen als men begrijpt wat voor soort liefde dat is, wat die betekent en hoe die wordt uitgedrukt. De meeste mensen begrijpen dat niet!

Onderscheid maken tussen wat profaan is en wat heilig is en daarnaar leven onderscheidt Gods dienstknechten van de wereld.

De vereiste liefde is veel meer dan genegenheid voor of het gesteld zijn op anderen. Liefde is ook meer dan het eren van God. Christus zei dat velen Hem tevergeefs eren, omdat zij de geboden van mensen onderwijzen en volgen in plaats van de geboden van God (Markus 7:6-7).

Ook Johannes legde nadruk op dit punt: „Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren” (1 Joh. 5:3). De juiste soort liefde houdt tevens gehoorzaamheid aan God en aan zijn geboden in.

Wanneer God ons roept zijn wij

voor 100 procent vleeselijk, onbekeerd en onvolmaakt. Maar God wenst volmaaktheid: „Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is” (Matth. 5:48; *Statenvert.*). „Wandel voor mijn aangezicht, en wees onberispelijk” (Gen. 17:1).

God wenst een stralende Kerk, zonder vlek of rimpel (Ef. 5:27). Hij wenst volmaaktheid. Hij wil dat wij veranderen en een heilig leven leiden. Dat betekent een nieuwe levenswijze, die met de dag meer gelijkt op het soort leven dat Jezus leidde. Wij moeten in daden en niet alleen in woorden heiligheid betrachten.

„Uw naam worde geheiligd”, zei Jezus (Matth. 6:9). Wij moeten Gods naam heiligen in al onze gedachten, woorden en daden.

Het leiden van een heilig leven, het uit deze wereld komen en het van deze wereld gescheiden zijn hebben betrekking op ieder aspect van het leven (2 Kor. 6:14-17).

Het heilige en het profane

Er zijn tegenwoordig veel vrome mensen die geen verschil zien of maken tussen wat profaan is en wat heilig is. Een voorbeeld dat sommigen niet ontdekt of eenvoudigweg verworpen hebben is te vinden in 1 Timotheüs 4:5. Wij zien hier dat God bepaald voedsel geschapen heeft

om met dankzegging te worden gebruikt. Het is voor dat doel door Gods Woord geheiligd.

Welk voedsel heeft Gods Woord geheiligd, of bestemd voor menselijke consumptie?

Het antwoord is te vinden in Leviticus 11, waar God Mozes het verschil uitlegt tussen het heilige en het profane, het aanvaardbare en het verwerpelijke. Het is in dit verband dat God zegt: „Weest heilig, want Ik ben heilig” (vers 44).

Dit onderscheid, dat God persoonlijk heeft gemaakt, is nooit veran-

derd, in tegenstelling tot wat sommige mensen trachten te lezen in het Nieuwe Testament. Voor een gedetailleerd verslag van wat de Bijbel over dit onderwerp leert, kunt u ons gratis artikel „Is het vlees van alle diersoorten gezond voedsel?” aanvragen.

Een dergelijk onderscheid maken en ernaar leven is een van de vele wijzen waarop Gods ware dienstknechten zich onderscheiden van de rest van de wereld.

In plaats van ons in de wetteloze en zondige wegen van de wereld te storten, behoren wij onze gedachten te richten op betere zaken: „Voorts, broeders, al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat wel-luidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat” (Filipp. 4:8).

Te oordelen naar de manier waarop sommige mensen leven zou men denken dat dit vers behoorde te luiden: „Al wat onwaar, al wat onwaardig, al wat onrechtvaardig is, al wat onrein, al wat onaantrekkelijk, al wat onwelluidend is, al wat ondeugd heet en misprijzen verdient, bedenkt dat.”

Deze tekst zou duidelijk moeten maken dat wij moeten vermijden onze geest te vullen met amusement dat vervuld is van moord, haat of onwettige sex.

Sommigen zeggen misschien: „Het is maar een lied — het is maar spel — het is maar een film.” Paulus daarentegen zei dat wij „de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, [moeten] slechten, *elk bedenksel* als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus” (2 Kor. 10:5).

Een heilig leven leiden

Christenen moeten anders zijn dan de rest van de wereld — nee zeggen tegen zonde, boosheid en verkeerde dingen. „Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods” (2 Kor. 7:1).

Wij zullen heilig blijven zolang wij een heilig leven leiden. Dat is de weg van gehoorzaamheid aan en naleving van de levenswijze en de geestelijke wetten van God.

Hier volgen enkele voorbeelden van wat in het verleden heilig was, maar dit nu niet meer is omdat het er niet in is geslaagd aan Gods maatstaven te voldoen.

Het oude Israël was een uitverkoren en heilig volk, maar het kwam in opstand tegen God en zijn wetten, keerde zich tot afgoderij en zonde. God verbrak het contact, en het is nu niet meer zijn uitverkoren en heilige volk. In plaats daarvan heeft God zijn Kerk geroepen, die een heilige natie is (1 Petr. 2:9).

De Levieten waren heilig, maar zij schoten tekort in de uitvoering van de taak die God hun had opgelegd; daarom zijn zij niet langer heilig en zijn zij vervangen door het priesterschap van Melchizedek (Hebr. 7).

De Tempel was heilig, maar Israël en Juda bezoedelden hem door hun zonden en slechtheid, en daarom werd hij verwoest. Hij is nu vervangen door een nieuwe en heilige, geestelijke Tempel, de Kerk (1 Kor. 3:16-17).

Andere bijbelse voorbeelden laten zien wat in het verleden heilig was en dat ook nu nog is:

De tiende was en is voor God nog steeds heilig (Lev. 27:32; Mal. 3:8-12). Deze behoort Hem toe, en Hij heeft deze nooit ontheiligd.

De wekelijkse Sabbat was en is voor God nog steeds heilig (Lev. 23:3; Markus 2:28; Hand. 17:2). Zullen wij hem gedenken en hem heilig houden, of zullen wij vergeten wat de almachtige God voor eeuwig heeft geboden? Het is heilige tijd en wij behoren dat zo te houden.

Vele andere bijbelpassages houden verband met ware heiligheid. Om heilig te leven, moeten wij uit de Bijbel blijven leren over de natuur en de levenswijze van onze grote God. En terwijl wij dat doen, moeten wij tot die betere levenswijze van God overgaan.

Uit al deze teksten moet duidelijk zijn dat heiligheid niet een gevoel of een gewaarwording „in ons hart” is. Het is niet het volgen van religieuze tradities van mensen. Om in heiligheid te wandelen moet men eerst door God geroepen worden, of van de wereld worden gescheiden. Men moet vervolgens berouw hebben en zich bekeren, gedoopt worden en de heilige Geest ontvangen. Vervolgens moet men gehoorzaam zijn aan de geboden en de wegen

van de almachtige God.

Dan pas wordt men geschikt voor het heilige gebruik en het doel waarvoor men door God is geroepen.

Wat is een heilige?

De Bijbel spreekt vaak over *heiligen*, maar er bestaan vele misvattingen

Christenen moeten anders zijn dan de rest van de wereld — nee zeggen tegen zonde. Dat is de weg van gehoorzaamheid aan Gods levenswijze en wetten.

gen over wat heiligen zijn. Weet u wat een heilige is? De Bijbel zegt of impliceert nergens ook maar dat een heilige een goed en godsdienstig persoon is die vele jaren geleden stierf en nu door een kerk op de lijst van heiligen is opgenomen. Het is niet iemand met een stralenkrans rond zijn hoofd, anders zou Gods Woord dat wel hebben gezegd.

Een heilige is iemand die voor God heilig is. Iemand die door God geheiligd is en een heilig leven leidt.

Gods dienstknechten zijn geroepen om heilig te zijn (Rom. 1:7). Zij zijn geheiligd (1 Kor. 1:2; *Statenvert.*) maar nog niet volmaakt, daar zij nog vervolmaakt moeten worden (Ef. 4:12; *Statenvert.*). De heiligen worden door de apostel Johannes beschreven in Openbaring 14:12: „Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in

Jezus bewaren.”

Het loon van de heiligen

De heiligen worden apart gezet om door God voor zijn heilige doel te worden gebruikt. Laten wij dat doel verwezenlijken. Als wij hierin slagen zullen wij Christus in de lucht ont-

moeten bij zijn wederkomst (1 Thess. 4:17), en vervolgens met Hem weerkeren op aarde (Zach. 14:4). Dan zullen de heiligen Gods Koninkrijk bezitten, onder Christus, om alle volken van deze aarde te regeren (Dan. 7:18, 22; Openb. 5:10).

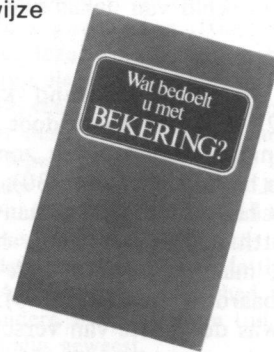
Dat is de glorieuze toekomst die de heiligen wacht die waarlijk in heiligheid wandelen — zij die waarlijk geheiligd zijn!

Het moet nu duidelijk zijn dat heiligheid heel wat meer inhoudt dan de meeste mensen beseffen.

Stel u niet tevreden met een schijn van „heiligheid”. Streef naar ware heiligheid. Geef uw leven aan God als een levend offer, dat heilig en aanvaardbaar is voor Hem, en wees niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw denken (Rom. 12:1-2). □

Wat bedoelt u met bekering?

Slechts enkelen weten op welke wijze Siemand wordt bekeerd: of dit plotseling gebeurt, in één keer, of geleidelijk. Vindt bekering onmiddellijk plaats of is er sprake van een proces? Het wordt hoog tijd dat wij begrijpen wat werkelijke bekering inhoudt. Schrijf om ons boekje *Wat bedoelt u met bekering?*

Hoe zag Jezus eruit als mens?

Denk niet te snel dat u het weet! Hier volgt een precieze beschrijving, uit de Bijbel.

Clayton D. Steep

De weemoedige, langharige, zwak ogende Jezus die u op de meeste afbeeldingen kunt zien met een wit gewaad en een stralenkrans is niet de Jezus van de Bijbel!

De schilderijen en beelden laten u „een andere Jezus” zien (2 Kor. 11:4)!

Er is geen enkele passage in de Bijbel die een volledig beeld geeft van de mens Jezus. Maar de vele, verspreide verzen geven ons een idee van hoe Hij werkelijk was. Hier volgen er een paar.

Zoek deze verzen op in uw eigen bijbel. Analyseer ze en vraag u af of u een juist beeld van Jezus had.

De mens Jezus

Jezus was niet opvallend knap (Jes. 53:2). Hij kon dwars door een grote menigte mensen lopen zonder te worden herkend (Lukas 4:30). Judas moest Hem door een kus aanwijzen (Matth. 26:48-49). Zijn haar was kort, maar het is mogelijk dat Hij een baard droeg (Jes. 50:6).

Jezus was de oudste van verscheidene broers en zusters (Matth.

13:55-56). Als kind was Hij buitengewoon intelligent (Lukas 2:46-47); als volwassene liet Hij de geleerden van zijn tijd versteld staan (Joh. 7:15).

In lichamelijk opzicht was Hij geen zwakkeling. Daar Jezus timmerman was (Markus 6:3), moet Hij eeltige handen en brede schouders hebben gehad. In die tijd bestond nog geen elektrisch gereedschap, en zagen en boren moest met de hand worden gedaan. Dit is zwaar werk. Iemand met een zwak gestel had trouwens de gesel van de Romeinen niet kunnen overleven (Markus 15:15) of 40 dagen lang kunnen vasten om daarna de meest beslissende strijd aller tijden te kunnen leveren, met Satan in eigen persoon (Matth. 4:1-11).

De Bijbel impliceert dat Jezus een eigen huis bezat in Kafarnaüm (Markus 2:1; Matth. 13:36, 57) — Hij was geen berooide zwerver. En zijn huis was groot genoeg dat het een behoorlijk aantal mensen kon bevatten (het feit dat de familieleden van Jezus zich „buiten” bevonden, betekent dat de groep mensen tot wie Hij sprak zich *in* het huis bevond — Matth. 12:46; 13:1). Als timmerman kan Hij het zelf hebben ge-

bouwd.

Jezus was bekend met het leven van wilde dieren en planten (Matth. 6:26-30) en met de beginselen van de landbouw (Matth. 13:1-43) en de zorg voor vee (Joh. 10:1-5; Lukas 13:15; 14:5). Aan de natuurverschijnselen wist Hij wat voor weer er op komst was (Matth. 16:2-3).

Jezus was bruin verbrand door de zon van Judea en Hij was gewend lange afstanden te lopen tot Hij bezweet, dorstig en moe was (Joh. 4:6-7). Tijdens zijn reizen zal het ongetwijfeld weleens zijn voorgekomen dat Hij in de open lucht moest overnachten of waar Hij ook onderdak kon vinden (Matth. 8:20).

Een veelzijdig man

Mensen die alleen maar een beeld hebben van een „lieve Jezus, zacht en mild”, vergeten dat Hij tot tweemaal toe de geldwisselaars uit de Tempel verjoeg (Joh. 2:13-17; Markus 11:15-17). Hij gooide daarbij hun geld over de vloer, keerde hun tafels om en wierp hun stoelen omver. Terwijl de verbijsterde geldwisselaars zorgden dat zij wegwamen, dreef Jezus met een kleine zweep de angstige ossen en blatende schapen naar buiten.

In dezelfde ogen waarin de geldwisselaars het vuur van rechtvaardige boosheid zagen (Joh. 2:17), stonden bij andere gelegenheden tranen van tederheid en verdriet (Joh. 11:35; Jes. 53:3). Jezus was een mens vol mededogen (Matth. 9:36).

Hij hield van kinderen (Markus 10:15-16) en de kinderen hielden van Hem (Matth. 21:15). Hij hield ervan mensen om zich heen te hebben (Markus 6:34; Lukas 9:11) en hen te dienen (Hand. 10:38).

Maar Hij zorgde er ook altijd voor dat Hij op gezette tijden alleen was, zodat Hij het contact met zijn Vader kon onderhouden (Matth. 14:22-23).

Jezus had begrip voor arm (Lukas 21:1-4) en rijk (Lukas 12:13-34). Hij begreep zowel de problemen van de arbeider als die van de werkgever (Matth. 20:1-16). Hij kende de ware economische beginselen en wist hoe Hij met rijkdom moest omgaan (Matth. 23:23; Lukas 19:12-26). En Hij betaalde ook belasting (Matth. 17:24-25; 22:17-21).

Jezus at met tollenaars en zondaars (Matth. 9:10-11) en met Farizeeën (Lukas 7:36). Hij wist bij elke sociale gelegenheid hoe Hij zich moest gedragen. Hij ging goed gekleed. Zijn kleding was zo waardevol dat Romeinse soldaten erom dobbelden (Matth. 27:35).

Het was op het bruiloftsfeest van een welgestelde familie dat Jezus zijn eerste wonder verrichtte. De wijn was op. Daarom veranderde Jezus water in wijn — ongeveer 350 tot 600 liter (Joh. 2:1-11). Jezus hield van lekker eten en drinken (Lukas 7:33-34). Maar Hij beoefende altijd een volmaakte zelfbeheersing.

Jezus had een krachtige, luide stem die voor grote mensenmassa's verstaanbaar was (Matth. 15:10). Als de gelegenheid zich ervoor leende, sprak Hij met een humoristische ondertoon (Lukas 13:32; Markus 3:17).

Jezus hield van het leven en genoot ervan. Hij liet zich echter door niets of niemand weerhouden om het Evangelie van het Koninkrijk van God te verkondigen en de wil van zijn Vader te doen (Matth. 6:33; Joh. 15:10).

Een dynamisch voorbeeld

Jezus van Nazareth — God in

het vlees — was een leraar, een betrouwbare vriend en een warmvoelende, evenwichtige, dynamische persoon.

Priesters, hoeren, zakenlieden, melaatsen, kinderen, Romeinse soldaten, Joden, Samaritanen, weduwen, functionarissen van de synagogen, zondaars — sommigen hadden

Hem lief, anderen haatten Hem, weer anderen vreesden Hem, maar allen hadden zij ontzag voor Hem.

In ieder aspect van zijn bewogen leven gehoorzaamde Hij de wetten van zijn Vader, waarmee Hij ons allen een voorbeeld gaf.

Is dit het beeld dat u van de ware Jezus had? □

Had Jezus lang haar?

Kort haar voor mannen is al veel langer gebruikelijk dan men doorgaans denkt. In de tijd van Jezus Christus was het de meest voorkomende en geaccepteerde haardracht voor mannen.

Neem ieder willekeurig, goed geschiedenisboek en u ziet het bewijs voor u: alle standbeelden van Romeinse legionairs tonen hen met kort geknipt haar. Een Romein met lang haar was een curiositeit.

Alle Romeinse keizers voor, gedurende en na de tijd van Christus, van Julius Caesar tot Trajanus, hadden kort haar. En de keizer gaf op het gebied van uiterlijk in het hele keizerrijk de toon aan.

Voor de komst van de Romeinen werd het oostelijke Middellandse-Zeegebied door de Hellenistische Griekse cultuur gedomineerd, en dit gold ook voor Judea. Nog in de tijd van Christus sprak een groot deel van de Joodse bevolking Grieks en had een Hellenistische levensbeschouwing (Joh. 12:20; Hand. 6:1). De Grieks-Hellenistische haardracht voor mannen was kort.

En de niet-Hellenistische Joden? In de Joodse *Talmoed*, die anti-Hellenistisch is, staat dat alle priesters eens in de 30 dagen hun haar moesten laten knippen. Deze Joden kenden de woorden van Ezechiël 44:20: „Ook zullen zij hun hoofdhaar niet scheren noch het hoofdhaar vrij laten groeien.”

Standbeelden en andere afbeeldingen van Joodse mannen uit de periode van Christus wijzen er eveneens op dat kort haar de mode was.

Sommige mensen nemen ten onrechte aan dat Jezus onder een nazireeërgelofte stond. Dit is niet het geval.

Jezus Christus was afkomstig uit *Nazareth*. De eerste christenen werden

soms *Nazarenen* genoemd. Geen van deze twee woorden heeft echter iets te maken met de nazireeërgelofte. Jezus dronk wijn (Matth. 11:19). Hij raakte ook weleens een lijk aan (Matth. 9:25). Deze dingen waren iemand onder een nazireeërgelofte verboden (Num. 6:3, 6).

Nu wordt ook 1 Korinthe 11:14 duidelijk: „Leert de natuur zelf u niet, dat, indien een man lang haar draagt, dit een schande voor hem is?”

De Romeinse keizers Augustus (links) en Trajanus (rechts) hadden beide kort haar. De keizers gaven voor het hele rijk het voorbeeld aan. De Bijbel noemt lang haar schande voor een man.

Mensen die onder de nazireeërgelofte stonden, lieten hun haar groeien als teken van vernedering. Het was een schande. Merk ook op dat iemand die deze gelofte had afgelegd zijn hoofd kaal moest scheren zodra de periode van de gelofte was verstreken (Num. 6:18)!

Nee, Jezus had geen lang haar. Hij zag eruit als iedere andere Jood van zijn tijd. Bij een aantal gelegenheden kon Hij zonder meer door een grote mensenmenigte lopen, omdat Hij er net zo uitzag als ieder ander (Lukas 4:30; Joh. 8:59; 10:39). Judas moest een speciaal teken, een kus, afspreken om Jezus aan zijn vijanden aan te wijzen (Matth. 26:48-49). Als Jezus er anders had uitgezien dan andere Joden van zijn tijd, was dit niet nodig geweest. □

HOUD VOL!

In 1914 vond op de met ijs overdekte Labradorzee een ramp plaats waarvan de christen veel kan leren.

Ford Burden

Ieder voorjaar wordt de Labradorzee overdekt met tienduizenden vierkante kilometers ijs.

Dit ijsveld bestaat uit drijvende schotsen die variëren in grootte en dikte. Sommige schotsen zijn meters dik en kunnen enkele tientallen mensen dragen.

Ieder jaar drijft dit ijsveld op de

stroming in zuidelijke richting naar Newfoundland. Vanaf het einde van de 17e eeuw gingen mensen op dit ijs op jacht. Het waren voor het merendeel vissers uit Newfoundland, zich inspannend om hun gezin te onderhouden. Het was zwaar en gevaarlijk werk, maar toch was een plaats op een schip dat naar het ijs ging zeer gewild.

Als de wind draaide, konden de schotsen van elkaar wegdrijven en de

mannen van het schip scheiden. Sommige schotsen konden onder het gewicht van iemand zinken. De oude, houten stoomschepen konden kapotgedrukt worden door kruierend ijs. En in 1914 waren niet alle schepen uitgerust met radiotelefonie. In noodgevallen kon dan geen contact met andere schepen worden gezocht.

In dat jaar vond er op het ijs een van de ergste rampen in de geschiedenis van Newfoundland plaats. De

betrokkenen lieten een ongelooflijk verhaal achter van uithoudingsvermogen en heldenmoed. Ware christenen kunnen veel leren van hun ervaringen.

Vast in het ijs

Tweeënzeventig jaar geleden, op 30 maart 1914, raakte de *Newfoundland*, een van de houten stoomschepen die op expeditie waren, vast in het ijs. De kapitein van de *Newfoundland* gaf 134 man bevel het schip te verlaten. Zij moesten te voet een tocht van tien kilometer ondernemen over het bewegende, oneffen ijs om een ander stoomschip, de *Stephano*, te bereiken.

Het was geen benijdenswaardige opdracht. Het kostte hen vijf uur om de *Stephano* te bereiken. Toen de uitgeputte mannen daar tegen de middag aankwamen, verwachtten zij dat zij daar de rest van de dag en de daaropvolgende nacht zouden kunnen blijven, vooral omdat het weer steeds slechter werd en er storm op komst was.

Maar de kapitein van de *Stephano* maakte een grote vergissing. Zijn enige doel was de jacht zo spoedig mogelijk te beëindigen en als eerste naar de haven terug te keren, en scheen blind voor het welzijn van de mannen van de *Newfoundland*. Hij wilde dat zij naar hun eigen schip terugkeerden. Dus liet hij hen een haastige, geïmproviseerde maaltijd geven en zette hen weer op het ijs.

Het was een beslissing die hij altijd zou blijven betreuren. Na een rustpauze van slechts veertig minuten waren ze nog steeds uitgeput. Bovendien had de lucht een dof grijze tint aangenomen en blies de vrieskoude wind steeds meer sneeuw over het ijs. Er was duidelijk storm op komst, dus besloten de mannen snel op weg te gaan naar hun eigen schip.

Veel van hen waren geschokt over de beslissing van de kapitein, maar toch gehoorzaamden zij. Toen zij alsnog naar de *Stephano* wilden teruggaan verdwaalden zij omdat de sneeuw hun voetsporen had uitgewist.

De ouderen met meer ervaring be-seften al snel in welk gevaar zij verkeerden. Zij wisten dat hun leven gevaar liep als zij de nacht op het ijs moesten doorbrengen.

Cecil Moulant, die voor de eerste keer mee was gegaan naar het ijsveld, herinnerde zich plotseling het advies van zijn grootvader: „Als je ooit vast komt te zitten op het ijs, houd dan je kaken in beweging. Zo zal je gezicht niet bevriezen.” Hij was blij dat hij wat hard brood meegenomen had.

In het begin regende het, later stak de storm op, zodat de kou voor de mannen gelijk werd aan 34°C onder nul. Bij die temperatuur doet zelfs het ademen pijn. Het grootste deel van de mannen was slecht gekleed. Hun doornatte kleding vroom vast aan hun huid. Hun leven werd bedreigd door hypothermie. Als iemand lange tijd blootgesteld wordt aan extreem lage temperaturen, wordt hij gevoelloos en stijf, wordt beweging moeilijk, en wordt hij overvallen door een onweerstaan-

bare slaperigheid. Hij wankelt. Zijn gezichtsvermogen gaat achteruit, hij valt en kan buiten bewustzijn raken.

Houd de bloedsomloop op gang

„We moeten zorgen dat we warm blijven. Houd je bloedsomloop op gang!” riep Jesse Collins, iemand die al vele malen op het ijs was geweest. Door zijn jarenlange ervaring wist hij dat zij zouden doodvriezen als zij niet in beweging bleven en zorgden dat het bloed bleef stromen.

Hij ontpopte zich als leider, duwde en riep en motiveerde de zwakkeren en jongeren dóór te lopen. Hij liet hen zingen, dansen en marcheren — alles om hen in beweging te houden. In fysieke zin vervulde hij de aansporing van Paulus: „Wij, die sterk zijn, moeten de gevoeligheden der zwakken verdragen en niet onszelf behagen” (Rom. 15:1).

Veel mannen kregen ijs op hun netvlies, zodat hun ogen dichtvroren. Jesse zoog dit ijs ontelbare malen weg, met het gevolg dat hij ernstige bevrozingen opliep aan zijn lippen. Maar hij bleef in beweging en bracht de anderen ertoe dat ook te doen.

Cecil Moulant weigerde te sterven. Thuis in Doting Cove wachtte zijn geliefde Jessie. Zij was onderwijzeres op een kleine school, en hij was vastbesloten om hoe dan ook naar haar terug te keren en met haar te trouwen.

De neef van Cecil, Ralph Moulant, behoorde ook tot de ploeg van de *Newfoundland* die zich op het ijs bevond. Hij was totaal uitgeput en ging liggen om te sterven.

Cecil, die met angst dacht aan de pijn die Ralphs dood zou veroorza-

ken bij zijn oom en tante, weigerde hem te laten liggen.

„Vooruit jongen, neem hier wat van”, zei hij overredend, en probeerde Ralph wat van het harde brood te laten eten. Maar Ralph had geen kracht meer om te eten, dus stak Cecil een stuk in zijn eigen mond, kauwde erop tot het zacht was en gaf het toen aan Ralph. Na een tijdje stond Ralph moeizaam op en begon weer te lopen.

Voor sommigen was het maar al te gemakkelijk om de gevoelloosheid op te laten kruipen in hun benen, armen en tot in hun hoofd. Een aantal knielde om te bidden en werd later in die houding doodgevroren gevonden.

Veel mannen gaven toe aan de slaperigheid. Zij wilden even rusten, al was het maar een paar minuten, en gingen dicht tegen elkaar aanzitten om warm te blijven. Maar de meeste van hen verloren het bewustzijn en stierven binnen enkele minuten.

Anderen bleven doorlopen.

Er was een man met twee zonen. Gedurende de nacht sloeg hij zijn armen om hen heen, en zo hielden zij elkaar stevig vast. De volgende dag werden zij in die houding doodgevroren gevonden. Zij stonden als een standbeeld in de ronddwarrelende sneeuw. Zij waren niet doorgelopen.

Geestelijke hypothermie

Wat betekent het woord *overleven* voor een christen? Voor deze mensen op het ijs betekende het het behoud van hun fysieke leven. Voor een christen betekent overleven dat hij zich kwalificeert voor het geschenk van eeuwig leven.

Geestelijk overleven betekent het overwinnen van verleiding, van persoonlijke problemen en van de vervolging van Satan in een koude, ijzige wereld. Overleven en behouden worden bij de terugkeer van Jezus Christus is vergelijkbaar met het overleven van hypothermie op het ijs. Christenen moeten iedere dag van hun leven vechten tegen geestelijke hypothermie. Als zij stilstaan, kan dat de eeuwige dood betekenen.

Na twee dagen en nachten op het ijs werden de mannen opgemerkt door een van de schepen die zich door de schotsen heenploegden. Hun beproeving was eindelijk voorbij.

Negenenzeventig van de honderdvierendertig waren doodgevroren. Vijfenvijftig waren blijven lopen en hadden het overleefd. Het leek een wonder dat er nog mensen waren blijven leven. Wat was er nu zo bijzonder aan hen? Wat had hen in leven gehouden?

Degenen die de ramp van de *Newfoundland* overleefden, konden dat alleen omdat zij over een combinatie van kracht en volharding beschikten: uithoudingsvermogen. Degenen die stierven, waren niet in staat deze

---

Voor een christen betekent overleven dat hij zich kwalificeert voor het geschenk van eeuwig leven.

eigenschap in praktijk te brengen.

Christenen hebben hetzelfde geestelijke uithoudingsvermogen nodig om zich te kwalificeren voor Gods Koninkrijk.

Geestelijk overleven

De meesten die op het ijs de dood vonden, waren mensen met een gewoon uithoudingsvermogen. Zij hadden weinig overlevingskansen.

De meeste mensen in de Kerk van God zijn ook mensen met een gewoon uithoudingsvermogen. Zij hebben vanuit zichzelf weinig kans geestelijke hypothermie te overleven en vol te houden tot Christus terugkomt. Zij zijn de dwazen en zwakken van de wereld, die zelf geen kracht hebben (1 Kor. 1:26-28).

Maar ware christenen hebben een ongelooflijk sterk voordeel dat onbekeerde mensen niet hebben. Zij hebben de belofte van God dat Hij hen uit elke beproeving zal redden. De mannen van de *Newfoundland* wisten niet of hun schip hen te hulp zou komen. Maar christenen weten dat God dat altijd zal doen (Ps. 37:23-24). God kent hun geestelijke zwakheden, en Hij heeft beloofd dat Hij

hen zal redden als hun beproevingen te zwaar worden: „En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt” (1 Kor. 10:13).

Eenmaal, gedurende hun tweede dag op het ijs, zagen de mannen van de *Newfoundland* een schip dat zich op enkele kilometers afstand naar hen toe bewoog. Vreugde en opluchting deden hun bloed sneller stromen terwijl het schip naderbij kwam. Maar zij werden niet opgemerkt en het schip keerde zich van hen af en was al snel verdwenen. Er waren mannen die zich onmiddellijk op de grond lieten zakken, de moed verloren en zich overgaven aan de dood op het ijs.

Om zich te kwalificeren voor Gods Koninkrijk moeten christenen vele beproevingen doorstaan (Hand. 14:22). Helaas verliezen sommige christenen hun hoop en hebben niet meer de moed zich door de problemen heen te slaan. Zij zijn de mensen bij wie het zaad op steenachtige bodem valt: „Hij heeft geen wortel in zich, doch is iemand van het ogenblik; wanneer echter verdrukking of vervolging komt om der wille van het woord, komt hij terstond ten val” (Matth. 13:21).

Ondanks de belofte van God gaan sommige christenen toch nog op het ijs liggen en veroordelen zich zo tot een geestelijke dood. Zij weigeren door te lopen. Zij putten geen kracht meer uit de gedachte dat zij het bruiloftsmaal van Jezus Christus moeten halen.

Cecil Mouland hield zich in leven door zijn vastberadenheid om met zijn geliefde Jessie te trouwen. Ware christenen zijn eveneens vastbesloten vol te houden en te trouwen op de grootste bruiloft aller tijden: „De bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt . . . zalig zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams” (Openb. 19:7-9).

Cecil Mouland, Jesse Collins en nog 53 anderen konden het navertellen, maar alleen omdat zij weigerden op te geven.

Zo moet ook het volk van God weigeren op te geven. Wij moeten waken voor geestelijke hypothermie. Wij moeten volhouden. □

Kunnen wij ongelijk hebben, wanneer wij gelijk hebben?

Ik zal die dag nooit vergeten. Mijn meerdere droeg mij op een struik op een bepaalde manier te snoeien. Maar ik wist een betere manier.

En dus redeneerde ik: Als mijn manier beter is, waarom zou ik het dan niet op die manier doen?

Zijn reactie was voorspelbaar. Hij keek naar de struik, keek vervolgens naar mij en — werd kwaad. Heel kwaad. Zijn woorden raakten de kern van het probleem: „Waarom volgde jij de instructies niet op? Waarom heb je niet gedaan wat ik zei?”

Maar gaf ik mijn fout toe? Nee, ik bleef mijzelf rechtvaardigen, redenerend dat ik wist dat mijn manier beter was. Mopperend aanvaardde ik zijn toornige terechtwijzing, maar pas vele jaren later leerde ik de les werkelijk: Wij kunnen ongelijk hebben, wanneer wij gelijk hebben.

Het gaat om gezag

Het leek mij toe dat het erom ging wie de beste methode had, niet wie de baas was. Wat ik niet beseft had,

was het doorslaggevende belang van het gehoorzamen aan gezag. Ik zag alleen dat ik de beste manier wist om de struik te snoeien.

En dus bracht ik mijn baas tot woede, deed zijn vertrouwen in mij teniet en plaatste mijzelf in een elendige situatie.

Sindsdien heb ik geleerd wat God zegt over gehoorzamen aan gezag. Ik heb bijbelpassages gelezen zoals Prediker 8:4-5: „Want het woord eens konings is machtig, en wie zal tot hem zeggen: Wat doet gij? Wie het gebod in acht neemt, zal geen kwaad ondervinden.” Zie ook Ef. 5:23-24; 6:1, 5; Rom. 13:1-7; Hebr. 13:17.

Wat een verschil maakt het te beseffen dat wij niet behoeven te doen wat *wij* denken dat goed is, om gelijk te hebben. Doe in plaats daarvan wat u wordt opgedragen.

Toegegeven, er kunnen zich gevallen voordoen waarbij wij moeten gehoorzamen aan een gezag dat hoger is dan het directe gezag dat over ons is gesteld. Wij moeten bijvoorbeeld iemand niet gehoorzamen als dit ongehoorzaamheid aan God betekent (Hand. 5:29).

In de meeste gevallen is het echter een kwestie van het opgeven van onze eigen wil om die van iemand anders te dienen. Wanneer wij dat doen, bezorgt dat die persoon grote vreugde: „Gelijk de koelte der sneeuw in de oogsttijd, is een betrouwbare bode voor wie hem zendt; hij verkwikt de ziel van zijn heer” (Spr. 25:13). Het verschaft ook onszelf vreugde! „Een betrouwbaar man heeft veel zegen” (Spr. 28:20).

Onze zegen bestaat uit het uit-

schakelen van wedijver en uit de positieve reactie van degene die boven ons is aangesteld op onze nederigheid. In vele gevallen, zoals bijvoorbeeld in ons werk, zal een superieur ons belonen met een grotere verantwoordelijkheid, een bereidheid tot luisteren naar onze ideeën en een hoger loon.

Leren ons te onderwerpen

Terugkijkend op dat voorval, zou ik, in plaats van het op mijn eigen manier te willen doen, beleefd mijn suggesties naar voren hebben moeten brengen, om vervolgens, gewillig en zonder morren, de beslissing van mijn meerdere te aanvaarden. Ik zou verdraagzamer zijn geweest ten opzichte van zijn zienswijze, en hebben beseft dat er vele manieren zijn om iets te doen, in plaats van een negatieve houding ten opzichte van hem te blijven koesteren. Ik zou de verantwoordelijkheid voor de resultaten van de toegepaste methode daar hebben gelegd waar zij behoort te liggen: bij hem, niet bij mij.

Hoe staat het met u? Kunt u inzien dat het verkeerd is te doen wat juist lijkt, wanneer uw meerdere het daar niet mee eens is? Kunt u u onderwerpen aan gezag? Of staat uw vleselijk gerichte ik u in de weg?

„Slaven, weest uw heren naar het vlees gehoorzaam met vreze en beven, in eenvoud uws harten, als aan Christus, niet met ogendienst, als mensenbehagers, maar door als slaven van Christus de wil Gods van harte te doen, en bereidwillig dienstbaar te zijn als aan de Here en niet aan mensen” (Ef. 6:5-7).

Laten wij, in onze relatie met degenen die gezag hebben, Gods handwijze in praktijk brengen die ons bevrijdt van wedijver en ons zegent met harmonie en geluk. □

BEPROEFT ALLE DINGEN

Wat de Bijbel zegt over de hel

Als wij doodgaan, gaan wij rechtstreeks naar de hel!

Schokt die uitspraak u? Dat zou niet zo moeten zijn, of liever, dat zou niet zo zijn als... u wist dat in de Bijbel het woord *hel* vaak het „graf” betekent.*

Maar, helaas, begrijpen de meeste mensen niet wat de Bijbel zegt over dit onderwerp „hel”. Miljoenen mensen zijn bang om te sterven en dan naar een eeuwigbrandende hel te gaan waar zij voor altijd zullen worden gefolterd.

Anderen weer leven met een ander soort angst: de afschuwelijke angst dat een overleden familielid op dit moment een dergelijk lot ondergaat en dit in alle eeuwigheid zal blijven ondergaan. Nog weer anderen kunnen niet aanvaarden dat een goede God zelfs maar de goddelozen op een dergelijke manier zou straffen, en verwerpen daarom het bestaan van God geheel.

Een dergelijke geestestoestand heeft degenen die zelf Gods Woord nader bestuderen niet te kwellen. De bijbelse leer ten aanzien van dit onderwerp is duidelijk en geruststellend.

De basisdocrine

Afhankelijk van het hebreeuwse of griekse woord dat met het woord *hel* is vertaald, betekent het woord *hel* in de Bijbel eenvoudig graf, of een plaats van beteugeling voor demonen (niet voor mensen), of de plaats waar de goddelozen, als zij zich niet bekeren, genadig zullen worden verbrand en waar zij sterven (niet waar zij als onsterfelijken in pijn leven).

*Aangezien de problematiek rond „de hel” grotendeels tot uitdrukking komt in het woordgebruik van de *Statenvertaling*, gaat dit artikel van deze vertaling uit.

De leerstellingen van deze wereld

De meeste mensen geloven dat de hel een afschuwelijke plaats van nimmer-eindigende foltering is — misschien wel in het inwendige van de aarde — waar de onsterfelijke ziel van de goddelozen voor eeuwig ge-roosterd wordt zonder ooit op te branden. Satan wordt voorgesteld als degene die verantwoordelijk is en met zijn demonen onverdraaglijke pijn veroorzaakt onder vrolijk gelach.

Gelukkig is dit in het geheel niet de voorstelling van de hel die de Bijbel ons geeft. In tegendeel, veel opvattingen ten aanzien van de hel zijn in het geheel niet afkomstig uit de Bijbel, maar uit de fantasieën van een schrijver uit de Middeleeuwen, Dante Alighieri, en zijn klassieke werk *La Divina Commedia*. Zijn ideeën waren grotendeels gebaseerd op de leer van twee heidense filosofen, Plato en Vergilius.

In feite zijn veel gebruikelijke ideeën over de hel louter gedachten van mensen en niet de openbaring van God.

De bijbelse leer

Wij moeten beginnen met in ge-

dachten te houden dat de bijbelse schrijvers hoofdzakelijk in de oude hebreeuwse en griekse taal schreven. De oorspronkelijke gedachte achter de woorden die met „hel” zijn vertaald wordt ons tegenwoordig niet volledig overgebracht door het woord *hel*.

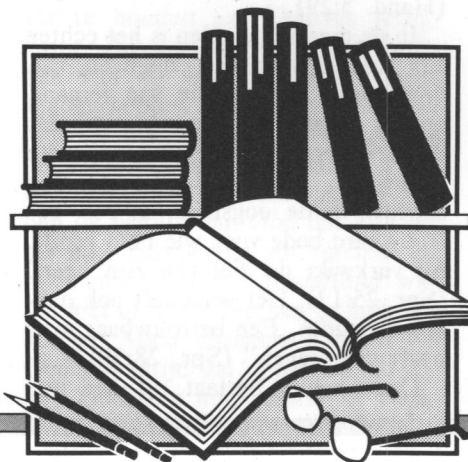
Vier woorden — één uit het Hebreuws en drie uit het Grieks — zijn met „hel” vertaald.

Twee van deze woorden, *sheol* in het Hebreuws en *hades* in het Grieks, betekenen eenvoudig „graf”. Dit is de betekenis van het woord dat in Handelingen 2:27 werd vertaald met „hel”: „Want Gij zult mijn ziel in de hel [het graf] niet verlaten, noch zult Uw Heilige overgeven, om verderving te zien.” Het wordt ook gebruikt in Openbaring 1:18, dat van Christus zegt: „En Die leef, en Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel [het graf] en des doods.”

Het griekse *hades*, dat het graf betekent maar vaak met „hel” wordt vertaald, of het hebreeuwse equivalent daarvan (*sheol*) is te vinden in vele andere verzen. Zie Matth. 11:23; Lukas 10:15; Openb. 20:14; Spr. 5:5; 7:27.

Van de andere twee woorden die met „hel” vertaald zijn, komt er één slechts eenmaal voor. Het is het griekse woord *tartaros*, dat slechts wordt aangetroffen in 2 Petrus 2:4. Het woord betekent in werkelijkheid „plaats van beteugeling of opsluiting”, en het wordt alleen gebruikt met betrekking tot gevallen engelen (demonen) — nooit met betrekking tot mensen. Bovendien impliceert het niet een eeuwigbrandend vuur. Wij behoeven het hier niet verder te bespreken.

Het laatste woord dat in veel ver-

talingen met „hel” wordt vertaald slaat echter wel op een bestraffing van de goddelozen in het vuur. Let op Markus 9:43, waarin Christus waarschuwt dat de zondaars zullen belanden „in de hel, in het onuitblusselijk vuur”. Zie ook vers 45, waarin Hij zegt dat het mogelijk is „geworpen te worden in de hel, in het onuitblusselijk vuur”. Zie ook andere verzen waarin het met „hel” of „helse vuur” vertaalde woord inderdaad slaat op een bestraffing van de goddelozen door middel van vuur: Matth. 18:9; 10:28; 5:22; Jak. 3:6.

Op al deze plaatsen is het met „hel” of „helse vuur” vertaalde woord het griekse woord *gehenna*. Het slaat op een dal, even buiten Jeruzalem, genaamd het Hinnomdal, dat in de tijd van Christus de plaats was waar afval en ook lijken van dieren en misdadigers werden neergegoot om te worden verbrand. Christus gebruikte dit dal als type voor een zeer werkelijke straf door middel van vuur voor de goddelozen en degenen die zich niet bekeren.

De tijd, de plaats en de aard van dat werkelijke „helle vuur” verschilt echter nogal van de mythische hel van de verbeelding van de mens door de eeuwen heen!

Ten eerste is het werkelijke „helle vuur” veel heter dan het mythische helle vuur, aangezien het degenen die erin worden geworpen verbrandt en doodt. Maleachi 4:1 zegt dat het vuur de goddelozen totaal zal verbranden, en niet dat het hen eindelijk en voor eeuwig zal kwellen. Vers 3 zegt dat zij tot as zullen zijn onder de voetzolen van de rechtvaardigen.

De reden waarom velen geloven dat het „helle vuur” wel kwelt, maar niet doodt, is in werkelijkheid dat men gelooft in de valse leer van de onsterfelijkheid van de ziel. De Bijbel zegt echter duidelijk dat God de zielen die zich niet bekeerd hebben zal vernietigen (Matth. 10:28).

Deze poel des vuurs zal pas ontstoken worden aan het eind van ons huidige tijdperk. Daarin zullen dan de goddelozen worden verbrand. Aan het eind van Gods plan van behoud

voor de mens zal deze poel des vuurs nog steeds branden zoals Openbaring 20:14-15 aantoont.

Geeft u er zich tenslotte rekenenschap van, waar dit „helle vuur” zal bestaan. In 2 Petrus 3:10 staat het antwoord: „Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in den nacht, in welken de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan, en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken, die daarin zijn, zullen verbranden.”

Dit vuur is het werkelijke

Er bestaat veel misverstand over „de hel”. De bijbelse leert en aanzien van dit onderwerp is ontzunderend.

„helle vuur”, dat hetzelfde doel zal dienen als het *gehenna* vuur waarmee Jezus het placht te beschrijven. Het zal de jammerlijke resten van de tot bederf gekomen menselijke beschaving verbranden. Het is de „poel, die daar brandt van vuur en sulfer”, zoals beschreven in Openbaring 21:8 en 20:14-15.

Dit vuur zal de goddelozen doden en verbranden. Onze liefdevolle God zal degenen die zich niet bekeren niet tot in het oneindige kwellen! Zij zullen een dood sterven die op genade berust, want juist door de houding die de oorzaak is van hun dood, zouden zij diep ongelukkig worden als het hun toegestaan werd te blijven leven. God is een goede, genadige en rechtvaardige God.

Niettegenstaande het feit dat de hierboven aangehaalde teksten het onderwerp „hel” duidelijk maken, citeren sommige mensen toch nog bepaalde passages waarmee zij trachten te bewijzen dat de hel een eeuwigbrandend vuur is dat de goddelozen eeuwig kwelt.

Zo'n passage is Markus 9:43-48, waar gesproken wordt van de hel, het

onuitblusselijk vuur. Dit betekent dat het vuur niet wordt *gedoofd*, maar blijft branden totdat de goddelozen verbrand zijn en het vanzelf uitgaat.

Openbaring 14:11 wordt ook verkeerd begrepen. Er wordt gezegd dat de rook van de pijniging der goddelozen opstijgt in alle eeuwigheid. Dit betekent dat degenen die ervoor kiezen de komende macht van het beest te volgen, niet zullen kunnen ontkomen aan Gods laatste, beslissende straf voor dat satanische bewind.

Sommigen zeggen dat Mattheüs 25:41-46 bewijst dat de bestraffing van de goddelozen van eeuwig duur is. Deze verzen tonen daarentegen aan dat dit vuur, waarin de goddelozen geworpen worden, bereid is voor de demonen. Wanneer een mens in dit vuur sterft, sterft hij werkelijk. Zijn straf is eeuwig, al is zijn bestraffing snel voorbij. Voor de demonen, die onsterfelijk zijn, geldt dit niet.

Sleutelverzen

Gezien het belang van dit onderwerp, is het nuttig een aantal van de belangrijkste verzen die de waarheid verduidelijken in gedachten te houden: Handelingen 2:27, Openbaring 1:18: voorbeeld van plaatsen waar het met „hel” vertaalde woord „graf” betekent. 2 Petrus 2:4: het woord „hel” betekent hier plaats van opsluiting; het is de enige plaats in de Bijbel waar het griekse woord *tartaros* wordt gebruikt, en het heeft betrekking op de demonen. Markus 9:43-48, Mattheüs 18:9: er is een werkelijke straf door middel van vuur, bedoeld voor de goddelozen.

Mattheüs 10:28, Maleachi 4:1-3: het vuur verbrandt de goddelozen en zij sterven. 2 Petrus 3:10: het aardoppervlak zal door vuur worden vernietigd. Openbaring 20:14-15: de poel des vuurs wordt ontstoken aan het eind van dit tijdperk.

Er bestaat veel misverstand over het onderwerp „hel”. De waarheid is ontzunderend, maar tevens geruststellend en draagt veel bij tot de gemoedsrust van degenen die trachten de genadevolle God van liefde te leren kennen en te gehoorzamen. □

DE DOOP

vanuit het standpunt van een dienaar

Jezus Christus heeft zijn dienaren opgedragen de mensen die de roep van God willen volgen, te dopen. Wat is hierin de plicht van de dienaar? Bent u werkelijk gereed om gedoopt te worden?

Clyde L. Kilough

Onder de mensen die dit artikel lezen, bevinden zich velen die erover hebben gedacht de grootste stap in hun leven en het belangrijkste besluit waarvoor zij zich ooit gesteld zullen zien te nemen: of zij zich zullen laten dopen.

Als ook u erover denkt u te laten dopen, is dit artikel voor u bestemd.

Het kan zijn dat u vroeger al eens werd gedoopt, maar dat u hebt ontdekt dat dit niet volgens de bijbelse methode is gebeurd. Of misschien heeft u het gevoel dat het gewoon niet was wat het had moeten zijn. Het is ook mogelijk dat u nooit gedoopt bent, maar daar nu een sterke behoefte toe voelt.

De doop is de belangrijkste stap die iemand kan nemen. Wij moeten evenwel inzien dat de echte doop — dat wil zeggen, de doop die onvervalst en geldig is in Gods ogen — een stap is die men slechts eenmaal in zijn leven neemt. De apostel Paulus merkte in Efeze 4:4-6 op: „[Er is] één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door

allen en in allen.”

God zelf heeft de dooplechtigheid en de diepe betekenis daarvan ingesteld. En het Woord van God openbaart dat de doop uitsluitend door God wordt gerespecteerd en erkend, indien deze wordt ondergaan met de juiste houding en de juiste kennis, en de doop wordt verricht door een ware dienaar van God op de juiste wijze en met het juiste begrip. In feite wordt u van een doop die hier niet aan voldoet, alleen maar nat!

Het is onze wens, als dienaren van God, meer te doen dan u nat te maken. Het is tevens onze wens — en onze door God opgelegde verantwoordelijkheid — u te helpen met betrekking tot de doop een weloverwogen, nauwgezette, wijze beslissing te nemen.

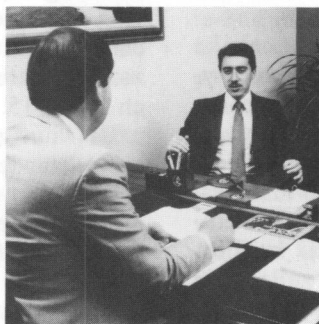
De verantwoordelijkheden van de dienaar

Wat kunt u dus verwachten als u aan een dienaar van de Worldwide Church of God advies vraagt met betrekking tot de doop?

Het eerste wat u moet weten, is dat wij kijken naar de *kwaliteit* van

de bekering. De Wereldwijde Kerk van God is niet verwickeld in een wedstrijd met andere kerken om zoveel mogelijk mensen te bekeren tot ons type godsdienst. Het is niet onze taak om u te bekeren, en op grond van deze wetenschap oefenen wij dan ook op geen enkele wijze druk uit om zoveel mogelijk bekeerlingen voort te brengen.

Christus heeft in Johannes 6:44 duidelijk gezegd: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke.” Het is de taak van God om mensen te trekken, te roepen en te bekeren, en degenen die

HET GOEDE NIEUWS regelmatig lezen, weten dat God op dit moment niet de hele wereld roept.

Wat is dan de plaats van de menselijke dienaren in dit geheel?

In Mattheüs 28:19 heeft Christus hen opgedragen: „Onderwijs al de volken, dezelve dopende” (*Statenvert.*) — d.w.z. degenen die God de Vader specifiek roept uit de grote groep mensen die het getuigenis ontvangt. Merk op dat de doop moet worden voorafgegaan door onderwijs.

Het is dus onze taak om te onder-

zoeken hoeveel iemand heeft geleerd van het onderricht van God, om verder onderwijs te geven waar iemands kennis nog niet toereikend is en om tenslotte de eigenlijke doop te verrichten. Als u in aanmerking neemt hoeveel men moet leren en begrijpen van alle vertakkingen van de doop, ziet u dat het geen geringe aangelegenheid is.

Daarom proberen wij nooit iemand te haasten of tot een snelle doop te bewegen, zowel om de persoon zelf als wegens onze eigen verantwoordelijkheid.

Uw bindende overeenkomst

En nu uw verantwoordelijkheid! Hebt u een volledig begrip van waar u verantwoording voor zult moeten afleggen? Als u tot God zegt dat u zich hebt bekeerd en uw zonden wilt laten bedekken door het offer van Jezus Christus, en dat u de gift van de heilige Geest wenst te ontvangen, neemt u een enorme verantwoordelijkheid op u!

U hebt zich er dan toe verbonden om „ja” te zeggen tegen de levenswijze van God en „nee” tegen uw eigen ik. Weet u zeker dat u zich ten volle realiseert wat de levenswijze van God allemaal met zich meebrengt?

Wanneer de dienaar u, vlak voordat hij u onder water dompelt, twee eenvoudige, maar betekenisvolle vragen stelt — „Heeft u zich van uw zonden bekeerd?” en „Heeft u Jezus Christus als uw persoonlijke Verlosser aanvaard?” — is uw „ja” daarop een gelofte, een bindend contract, een onherroepbare overeenkomst tussen u en God.

U kunt die overeenkomst niet meer ongedaan maken!

Een contract of verbond is een wederzijdse overeenkomst tussen twee partijen, waarbij ieder zich verbindt om bepaalde beloften na te komen. In dit geval belooft God volledige vergeving en het geschenk van zijn Geest, en u belooft Hem voor de rest van uw leven met volledige overgave te volgen.

In Lukas 9:62 zei Christus met grote nadruk: „Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods.” U kunt niet meer terugkomen op dit contract, want het is geschreven in het

bloed van Jezus Christus.

Voordat hij u doopt, zal een ware dienaar van God u dus voor uw eigen welzijn helpen de dingen grondig te begrijpen. Hij zal er niet bij u op aandringen u zo snel mogelijk te laten dopen. Daarom leggen wij veel nadruk op de woorden van Christus met betrekking tot de verbintenis. Wij bestuderen Lukas 14, dat degene die God wil volgen aanspoort „de kosten te berekenen”. Let op vers 25-26: „Vele scharen reisden met Hem mede, en Zich omkerende zeide Hij tot hen: Indien iemand tot Mij komt, en niet haat [een betere vertaling is: in vergelijking minder liefde heeft voor] zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn.”

Zijn er in uw leven gebieden waarop u Christus niet volgt omdat andere dingen voorgaan? Als u gedoopt wilt worden, betekent dit dat u tot Christus wilt komen, Hem wilt volgen, zijn discipel wilt zijn. Gaat u die verbintenis zonder enige terughouding aan, ongeacht de mogelijke gevolgen?

Totale overgave vereist

Vele christenen hebben hun gezin verloren, en anderen hun leven, alleen omdat zij God volgden. Christus zegt niet dat dit u beslist ook zal overkomen, maar Hij waarschuwt u dat het tot de mogelijkheden behoort.

Lees verder in vers 27: „Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij komt, kan mijn discipel niet zijn.”

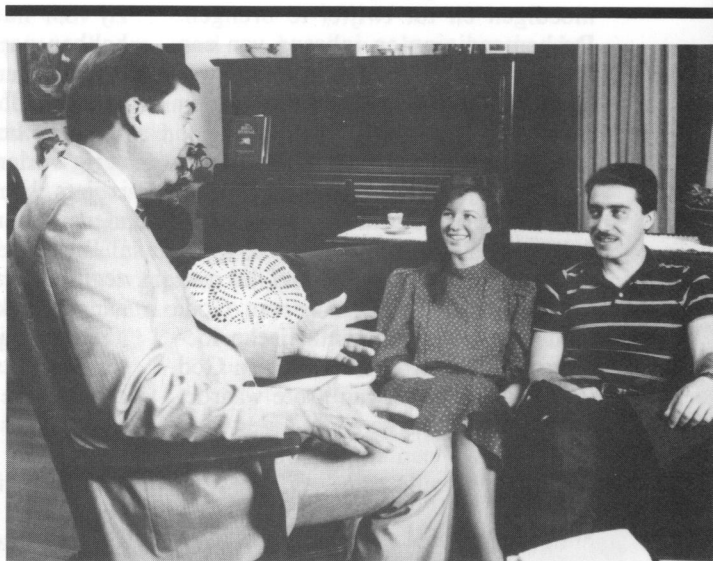
Christus waarschuwt ons van tevoren: u zult zware lasten moeten dragen. Lees ook Mattheüs 7:13-14: „Gaat in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden.”

Wij kunnen Christus niet volgen op grond van dwaas optimisme. De

glans van het christen-zijn verbleekt al snel als er beproevingen komen, en komen zullen ze. Bent u bereid om dat kruis te dragen?

Nu terug naar Lukas 14:28-30: „Want wie van u, die een toren wil bouwen, zet zich niet eerst neder om de kosten te berekenen, of hij het werk zal kunnen volbrengen? Anders zouden, als hij de fundering gemaakt had, en het werk niet kon voltooien, allen, die het zagen, beginnen hem te bespotten, zeggende: Die man begon te bouwen, maar hij kon het niet voltooien.”

Bereken eerst de kosten! Want het kost wat om Christus te volgen. Het kan u vrienden en familie kosten, banen, materiële bezittingen of op

een dag misschien zelfs uw leven. De prijs kan bestaan uit bespottung, afwijzing of vervolging. Weeg het zorgvuldig af!

Vindt u dit een beetje angstaanjagend? Er zijn mensen die, als zij de kosten bekijken tot de conclusie komen dat zij inderdaad een hoge prijs moeten betalen om God te volgen, en die dan zeggen: „Daar ben ik niet toe in staat”, waarna zij zich afkeren. Zij zijn bang die verbintenis aan te gaan en niet in staat te zijn hun aandeel in de overeenkomst te volbrengen. En dat is inderdaad een angstwekkende gedachte.

Op dit punt echter kan de raad van een dienaar een grote steun bieden. Ja, wij willen u goed doordringen van de ernst van deze verbintenis en van wat het u kan kosten, maar zijn er ook om te helpen uw geloof

te versterken.

Het is niet moeilijk om naar de negatieve kanten te kijken en te zeggen: „Wat gebeurt er als ik het niet kan opbrengen?” Het punt is: dat kunt u ook niet! Daarom is er geloof nodig om te worden gedoopt. Op eigen kracht kunnen wij de weg van God niet gaan, maar God belooft ons dat wij er wel in kunnen slagen met de hulp en leiding van zijn Geest en als Jezus Christus zijn leven opnieuw in ons leeft (Gal. 2:20).

Er is geloof nodig om er diep van overtuigd te zijn „dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus” (Filipp. 1:6).

Satan zal proberen om iedereen die door God geroepen wordt te ontmoedigen en tot twijfel te brengen. De bemoediging en inbreng van een dienaar van God is vaak net wat nodig is om onze gedachten weer in het juiste spoor te krijgen.

De sleutel waardoor u bereid zult zijn de prijs te betalen is begrip van wat God u door de doop aanbiedt. Niet alleen het eeuwige leven, maar het eeuwige leven als actief lid van het Gezin en de regering van God. God houdt ons een fantastische toekomst voor. Het Koninkrijk van God is beslist een parel van grote waarde.

In de gesprekken over de doop proberen wij een evenwichtig beeld te geven van alle aspecten.

Ware bekering

De belangrijkste factor is iets wat u uw hele leven nodig zult hebben, maar waarmee een begin gemaakt moet zijn en dat door God wordt vereist voordat u wordt gedoopt: bekering.

Wat is bekering? Het verhaal van de overspelige vrouw die voor Christus wordt geleid om te zien wat Hij met haar zou doen (Joh. 8:3-11), maakt duidelijk wat God in ons wil zien.

Vers 11 is de sleutel: „En Jezus zeide: Ook Ik veroordeel u niet. Ga heen, zondig van nu af niet meer.”

Wij zijn allemaal zondaars (Rom. 3:23). De doop laat zien dat wij ons van dit feit diep bewust zijn en dat wij God vragen onze zonden te vergeven en te vergeten en ons er niet om te veroordelen. Dat is het aandeel van God; maar bent u ook bereid uw

aandeel bij te dragen: heen te gaan en niet meer te zondigen?

Dit is ware bekering: veranderen en onze verkeerde gewoonten overwinnen.

Weet u wat zonde is? Het is het schenden van de wetten van God (1 Joh. 3:4). Haat u de zonde? Bent u door God overwonnen? Heeft u zich onvoorwaardelijk aan Hem en zijn wil overgegeven?

Voordat u gedoopt wordt, moet God zien dat u zich werkelijk heeft bekeerd — dat u een diepgaande, oprechte verandering heeft doorgemaakt en niet alleen spijt van uw zonden heeft. Vele mensen hebben wel spijt, maar veranderen nooit echt. Dat is werelds berouw. Vele mensen hebben spijt om de straf die zij voor hun zonde krijgen, maar zij hebben geen berouw omdat zij door te zondigen Jezus Christus hebben gekruisigd!

Ware bekering — een vurig, ijverig verlangen naar verandering — is iets heel anders dan de meeste mensen denken.

In Mattheüs 3:8 wordt ons gezegd: „Brenge dan vrucht voort, die aan de bekering beantwoordt.” En: „Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen” (Matth. 7:20). Een dienaar die iemand voor de doop instrueert, is in staat om uit zijn of haar leven op te maken of hij of zij zich waarlijk bekeert en werkelijk verandert, en ernaar streeft om „heen te gaan en niet meer te zondigen”.

Bekering is niet slechts emotie. God kijkt naar vruchten, niet naar emoties. Dit is de reden waarom de vroegere doop van veel mensen onjuist is en niet acceptabel voor God. Die was meer gebaseerd op emoties dan op concrete veranderingen.

Een dienaar zal dus veel zaken met u bespreken inzake bekering en overgave. Begrijpt u wat bekering is? Begrijpt u het leven en de dood van Jezus Christus en in welke relatie die staan tot u persoonlijk? Welke veranderingen hebben er in uw leven plaatsgehad? Probeert u echt datgene in praktijk te brengen waarvan u weet dat het goed is? Bouwt u aan een relatie met God door middel van gebed en bijbelstudie?

Haat u de zonde echt en wilt u haar uitroeien? Streeft u ernaar Gods wet te houden? Bent u vat-

baar voor onderricht en bereid instructies en terechthoudingen te accepteren? Heeft u zich overgegeven aan God en laat u zich door Hem en zijn regering leiden? Kunt u zich identificeren met zijn Kerk en het werk waartoe God u nu heeft geroepen?

Als de juiste houding, de juiste kennis en de juiste vruchten aanwezig zijn, is er geen enkele reden om de doop uit te stellen. Dat willen wij dan ook niet. Maar wij willen u ook niet overhaast dopen, eenvoudig omdat u erom verzoekt.

Streven wij, en God, naar volmaaktheid? Uiteindelijk wel (Matth. 5:48). God verwacht echter niet dat wij volmaakt zijn zodra wij zijn waarheid leren kennen. Als dat zo was, zou geen van ons ooit gedoopt kunnen worden. De basis van alles is onze houding. Als wij de juiste houding hebben, zullen de juiste vruchten volgen. Door tijd en moeite zullen wij „de maat van de wasdom der volheid van Christus” bereiken (Ef. 4:13).

Verdere studie

Dit zijn de fundamentele punten die Gods dienaren met u vóór de doop zullen willen bespreken. Daarnaast kunnen wij u op basis van uw voorgaande studie en de aanwezige achtergrondkennis van de doctrines aanraden, alvorens u te laten dopen, tijd te besteden aan het bestuderen van bepaalde andere onderwerpen. Dat is niet bedoeld om u af te houden, onaangenaam te zijn of uw doop onnodig te vertragen. Het is om u te helpen.

Een boekje dat wij u ongetwijfeld zullen aanraden, als u het tenminste nog niet kent, is *Waartoe bent u geboren?* Dit zal u helpen op stevige, degelijke, bijbelse basis te bepalen hoe uw doop past in Gods plan en in de gebeurtenissen van heden, verleden en toekomst. U zult ondervinden dat dit fundament van waarheid en kennis van onschatbare waarde in uw verdere leven zal zijn. U kunt dit boekje bestellen. Het is uiteraard gratis.

Bestel ook ons gratis boekje *Wat bedoelt u met bekering?* In dit boekje wordt nader ingegaan op vele punten die in dit artikel zijn behandeld.

(Zie verder pagina 22)

RUZIE IN HET GEZIN

Wat jij eraan kunt doen

Ronald D. Kelly

Wat kun je doen als er thuis altijd strijd is?

Er zijn kinderen die, als hun ouders ruzie hebben, zich in hun slaapkamer verbergen en net doen of zij slapen en het geschreeuw niet horen.

Anderen vermijden het huis vol moeilijkheden zoveel mogelijk.

Volgens kinderpsychologe Antoinette Saunders geeft het horen van de ruzies van hun ouders de grootste spanningen in het leven van jonge mensen. Een paar jaar geleden waren nog maar weinig mensen zich bewust van stress bij kinderen. Het is nu een algemeen probleem aan het worden.

Het is triest, maar waar. Veel gezinnen tegenwoordig zijn niet gelukkig. In Amerika eindigt bijvoorbeeld meer dan eenderde van de huwelijken in een scheiding, en van de mensen die de laatste paar jaar zijn getrouwd, zal uiteindelijk meer dan de helft weer scheiden.

Vaak wordt de scheiding voorafgegaan door jaren van ruzies en heftige woordenwisselingen. En hoewel scheiden nu gewoner is dan ooit, blijven veel ouders ondanks de voortdurende ruzies toch bij elkaar.

In veel Westerse landen komen deze situaties veelvuldig voor, en daarom zien veel tieners zich gesteld tegenover de grimmige realiteit dat zij op de een of andere manier moeten leven met ruzies en spanningen in het gezin.

Als dergelijke conflicten geen deel van jouw leven uitmaken, ben je zeer gezegend.

Maar hoe kun je met deze problemen omgaan als je er wel mee te maken hebt? Of hoe kun je een vriend helpen die deze moeilijkheden heeft?

Begrijpen wat het probleem is

Als je denkt dat er bij jou thuis een probleem bestaat,

is stap no. 1 om goed te begrijpen hoe ernstig dat probleem is.

In de meeste gezinnen komt weleens onenigheid voor over zaken als hoe het geld wordt uitgegeven, waarheen de vakantie zal gaan, de opvoeding van de kinderen of wie de garage moet schoonmaken.

In sommige gezinnen kunnen deze discussies zelfs hoog oplopen. Dit betekent nog niet dat het huwelijk op springen staat of dat vader op het punt staat moeder te slaan.

Als het probleem niet zo ernstig is, moet je het ook niet ernstig maken.

Aan de andere kant, als schreeuwen, vloeken en zelfs slaan normaal zijn geworden in een gezin, zijn de problemen inderdaad ernstig.

In zulke gevallen heeft het gezin hulp nodig.

Maar in veel te veel gevallen willen de ouders geen

hulp. De problemen worden dan vaak steeds erger.

Wat je niet moet doen

In de eerste plaats volgt nu wat je NIET moet doen. Ga het probleem niet uit de weg door van huis weg te lopen; daarmee los je niets op. Toch is dat wat ieder jaar duizenden tieners doen. Je zult merken dat het leven over het geheel genomen niet gemakkelijker is als je op eigen benen staat; meestal gaan jonge mensen die deze uitweg kiezen uiteindelijk van school en verknoeien zij ook hun eigen leven.

En neem evenmin je toevlucht tot drugs en alcohol. Drugs bieden geen werkelijke troost; ze laten slechts verdriet en ellende achter. Het lijkt alsof ze gemoedsrust en vrede verschaffen, een manier om je problemen te vergeten. Maar problemen worden door drugs en alcohol dubbel zo groot. Ze lossen de problemen in het gezin niet op en ze scheppen er voor jezelf alleen maar nieuwe bij.

Het is belangrijk dat je beseft dat het niet jouw schuld is als je ouders niet met elkaar overweg kunnen. Veel jonge mensen krijgen bijna instinctief schuldgevoelens, vooral als de ouders gaan scheiden. De kinderen lijden er vaak meer onder dan de ouders zelf. Vaak denken zij dat zij de schuld zijn.

Het is echter niet jouw schuld. Sommige ouders hebben ernstige moeilijkheden. Soms kun je helpen die op te lossen, maar als zij dat niet kunnen of niet willen, hoeft jij je daar niet schuldig over te voelen. Jij hebt je eigen leven en je eigen toekomst. Die hoeft je niet te vertroeblen door depressiviteit en schuldgevoel.

En dan is er nog iets: kies geen partij voor een van je

gelegenheid om eens rustig met beide ouders over het gezinsleven te praten. Kies hiervoor een rustige plek en een geschikt moment, wanneer niemand haast heeft.

In sommige gevallen beseffen ouders niet wat voor invloed hun ruzies hebben op hun kinderen. Misschien zal de schok dat jij het onder hun aandacht brengt, hen op de goede weg helpen.

Er zijn momenten waarop kinderen die van hun beide ouders houden meer evenwicht in een gezin kunnen brengen. Het is zelfs mogelijk dat je ouders *door jouw voorbeeld* inzien dat, als zij hun problemen niet oplossen, de andere gezinsleden er ernstig onder zullen lijden.

Tot wie kun je je wenden?

Wat kun je doen als je denkt iemand nodig te hebben met wie je kunt praten? Een vriend van je eigen leeftijd of iets ouder zal je waarschijnlijk niet erg kunnen helpen.

Als je een volwassene kent met wie je goed bevriend bent en die je respecteert, kan die veel meer voor je doen. Misschien is er een leraar op school van wie je weet dat hij je zal begrijpen, of anders kun je misschien contact opnemen met een professionele hulpverlener die je kan helpen om te bepalen wat je moet doen.

Natuurlijk moet je het niet aan iedereen vertellen. Denk eraan dat je ouders recht hebben op hun privéleven.

Is de situatie zo slecht dat je eigen veiligheid of die van een van je ouders gevaar loopt, dan kun je misschien zolang bij je grootouders of een ander familielid intrekken terwijl je ouders hun moeilijkheden bijleggen. Dit is geen weglopen, maar het kan je ouders duidelijk maken dat het probleem opgelost moet worden.

Blijf je ouders liefhebben en respecteren, ondanks hun problemen. Niemand is volmaakt. Wij leven in moeilijke tijden.

Toch komen veel mensen hun moeilijkheden te boven. Velen roepen hulp in om ze op te lossen.

Jouw voorbeeld van liefde en respect kan, ook in minder goede omstandigheden, een grote steun zijn.

Maar jij hebt je eigen leven, of je ouders hun problemen nu oplossen of niet. Als je je door niets laat weerhouden om jouw dromen en verwachtingen te realiseren, zullen je ouders nog geluk kunnen vinden

door jouw succes. Op zekere dag zal dat veel voor hen betekenen.

Ook als je geen rustig gezinsleven kent, laat God je niet in de steek. Je kunt Hem om evenwicht en troost vragen. Hij is een liefhebbende Vader voor ons als wij ons tot Hem wenden. Als je wilt weten wat God met jou voorheeft, schrijf dan om ons gratis boekje *Waar toe bent u geboren?* □

ouders. Kinderen komen vaak midden tussen de strijdende partijen terecht. Je ouders moeten hun eigen problemen oplossen, en als jij aan de kant van een van hen gaat staan, kan dat de zaak alleen maar moeilijker maken.

Wat moet je nu doen als er ernstige problemen zijn in jouw gezin?

Misschien kun je na veel bidden kalm vragen om een

Een eenmans leger

Het privé-leven van EEN HELD

John Ross Schroeder

Hij nam het in zijn eentje op tegen een heel vijandelijk volk maar gingen onder aan zijn persoonlijke problemen.

Met de vele problemen waarvoor wij ons in deze tijd gesteld zien, lijkt het niet meer dan natuurlijk dat de mensen verlangen naar helden met bovenmenselijke kracht — helden die iets kunnen doen aan misdaad, corruptie en onrecht.

Eerst verscheen de film *Superman*, gevolgd door *Superman II* en *Superman III*. Het publiek kon maar niet genoeg krijgen van deze fictieve figuur van de planeet Krypton.

De enorme problemen van deze 20e eeuw lijken onoplosbaar. Dus richten de mensen zich op fictieve personen die hun hand niet omdraaien om grote moeilijkheden op te lossen. Maar in het werkelijke leven blijven de problemen bestaan.

Is dit de manier om problemen op te lossen? Zou een werkelijke man van staal het antwoord kunnen zijn op de wereldconflicten? Een voorbeeld uit het verleden kan ons hierop antwoord geven.

Simson en jij

Zo'n 3000 jaar geleden, toen de

natie Israël door richters werd bestuurd, leefde er een superheld die ongelooflijk sterk was. Zijn naam was Simson.

Bevind je je in een moeilijke situatie? Vinden anderen je eigenaardig? Moet je tegen de stroom inzwemen? Simson moest dat ook. Van zijn geboorte tot zijn dood mocht hij geen wijn drinken. Hij moest zich beperken tot water of de gebruikelijke niet-alcoholische drank uit die dagen.

Simson mocht ook zijn haar niet laten knippen in een tijd waarin alle andere mannen dat waarschijnlijk wel deden. Door een bijzondere opdracht van God waren alcohol en de barbier hem niet toegestaan. Deze factoren maakten hem waarschijnlijk tot een outcast.

Maar Simson had één grote factor die in zijn voordeel werkte. Deze ene factor woog op tegen alle hindernissen en problemen waarmee hij in zijn leven zou worden geconfronteerd. Simson had namelijk een persoonlijke relatie met God. Hij kende zijn Schepper. In de Bijbel staat eenvoudig: „De jongen [Simson] groeide op, en de Here zegende hem” (Richt. 13:24). God stond aan zijn kant, ook als bijna niemand aan zijn kant stond.

Hoeveel problemen je ook hebt als jonge man of jonge vrouw in een scheefgegroeide en perverse wereld, als je een persoonlijke relatie met God hebt zal alles wat je onderneemt tot een goed resultaat komen.

Simson en vrouwen

Simson had een zwak voor mooie Filistijnse vrouwen. De Filistijnen waren het naburige volk, dat de Israëlieten overheerste en onderdrukte.

De ouders van Simson raadden hem aan een Israëlitische vrouw te zoeken. Maar als Simson een outcast was, haalden de Israëlitische meisjes misschien wel hun neus voor hem op. Misschien hielden ze niet van lang haar. Of misschien vonden ze hem te uitzonderlijk — te godsdienstig.

Dus zocht Simson elders vrouwelijk gezelschap. Hij ontmoette een Filistijns meisje en vroeg zijn ouders toestemming met haar te trouwen.

Tijdens zijn voorbereidingen voor het huwelijk doodde Simson met zijn blote handen een woedende leeuw. Hij zei hierover tegen niemand iets (Richt. 14:5-9).

Sta hier eens bij stil. Daar is karakter voor nodig. Wij kunnen meestal niet wachten om onze prestaties onmiddellijk aan anderen te vertellen. Misschien wilde Simson geen

roem. Misschien was hij een erg gesloten iemand.

Het ging mis met zijn huwelijk. Zijn getuige legde het aan met zijn vrouw en hij werd verraden door zowel zijn bruid als zijn schoonvader. De zaken namen voor hem wel een heel slechte keer. Dit was zijn straf voor zijn huwelijk met iemand van een andere cultuur. Maar toch maakte God gebruik van deze ongelukkige episode en hielp Simson een heel leger te vernietigen.

Simson — een eenmans leger

Simson was een soort Superman. Eerst vernietigde hij praktisch de gehele Filistijnse landbouw (Richt. 15:4-5). Daarna doodde hij helemaal alleen 1000 man. Hij had geen arsenaal moderne wapens nodig. Het enige dat hij gebruikte was het kaakbeen van een ezels (vers 15-16).

Evenals Superman deed Simson het allemaal alleen. Hij kreeg geen enkele hulp van zijn landgenoten. Integendeel, hij werd zelfs door hen verraden en aan de Filistijnen overgeleverd (vers 11-13). Zij schenen niet werkelijk te geloven dat hij een opdracht van God had.

Uit het hele verslag betreffende Simson zijn vele lessen te leren. Geweld leidt tot meer geweld — en wraak leidt tot meer wraak. Het is een vicieuze cirkel.

Toen de Filistijnen de vrouw en schoonvader van Simson hadden vermoord, zei hij tegen hen: „Zoudt gij alzo doen? Zeker, als ik mij aan u gewroken heb, zo zal ik daarna ophouden” (Richt. 15:7; *Statenvert.*).

Maar de wraaknemingen en het geweld hielden niet op! (En hetzelfde geldt in deze tijd voor Noord-Ierland, India, Sri Lanka en het Midden-Oosten.) Er kwam pas een einde aan toen de hele Filistijnse natie zwaar gehavend was — met al haar leiders in het graf — evenals Simson zelf. Het is een ernstige vergissing te denken dat een kleine wraakneming een eind aan een conflict zal maken. In de meeste gevallen escaleert het en neemt zulke vormen aan dat de situatie volledig uit de hand loopt.

Simson bleef verwickeld in relaties met Filistijnse vrouwen. De mooie Delila kwam op het toneel (Richt. 16:4).

Zij bleef net zolang zeuren tot

Simson er uiteindelijk toe kwam het geheim van zijn bovennatuurlijke kracht te onthullen. Toen wachtte ze tot hij sliep, riep een Filistijnse kapper en liet zijn haar afknippen. Dit was verraad en ontrouw in de ergste vorm.

Maar ook in deze episode ligt een belangrijke les besloten. Wees zorgvuldig bij het aangaan van een relatie. Vraag advies. Weeg alle factoren tegen elkaar af. Vraag God om leiding. Liefde en huwelijk zijn zaken van groot gewicht.

Deze keer was Simson te ver gegaan. Zijn kracht was verdwenen. De Here was van hem geweken (Richt. 16:20). Zijn overweldigers staken hem de ogen uit. Hij betaalde een hoge prijs voor zijn ongehoorzaamheid aan zijn ouders en aan God.

Maar God was nog niet klaar met Simson. Van zijn geboorte af was hij voor een bijzondere opdracht verkozen. God was vastbesloten dat hij deze opdracht zou vervullen.

De Filistijnen letten er niet op dat Simsons haar weer begon te groeien (Richt. 16:22). Dat bleek hun grote fout.

Toen zij een uitbundig feest vierden over hun overwinning, lieten zij Simson in de tempel brengen om hem te bespotten. Alle belangrijke mensen van het koninkrijk waren aanwezig.

Nu was Simson in staat om de allesvernietigende slag toe te brengen. Er zouden vele tientallen jaren verstrijken voordat de Filistijnen zich daarvan konden herstellen. De sterke man haalde een jongen over om hem een plaatsje te geven tussen de pilaren waarop de tempel rustte. Daar bad hij voor het laatst tot God. Hij vroeg voor de laatste maal om bovenmenselijke kracht, en hij werd verhoord. Toen duwde Simson de pilaren om en de tempel stortte als een kaartenhuis in. Zo'n drieduizend mensen vonden de dood. Het was een onvoorstelbare ramp.

Wat het voor ons betekent

Het leven van Simson moet worden gezien tegen de achtergrond van de tijd waarin hij leefde. Hij was een richter in Israël in een tijd dat „ieder deed wat goed was in zijn ogen” (Richt. 17:6; 21:25). Het was een tijdperk van anarchie.

Herhalen wij de fouten van Simson — of leren wij ervan? God heeft ons voor eens en altijd laten zien dat een menselijke Superman geen oplossing biedt. De Filistijnen hervonden hun nationale kracht immers weer, zodat zij nog veel moeilijkheden konden veroorzaken voor twee bekende koningen van Israël, Saul en David. De massaslachting bracht geen permanente oplossing, terwijl Simson ook omgekomen was.

„Dit is hun [het Israël van het Oude Testament] overkomen tot een voorbeeld voor ons en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is” (1 Kor. 10:11).

Jezus Christus heeft zoveel meer bereikt dan Simson — en, als mens, heeft Hij nooit iemand gedood. Toen Hem werd gevraagd misbruik te maken van zijn bovennatuurlijke krachten, antwoordde Hij: „Want de Zoon des Mensen is niet gekomen om der mensen zielen te verderven, maar om te behouden” (Lukas 9:56; *Statenvert.*).

Het leven van Simson was evenwel niet nutteloos. Zijn naam wordt genoemd in het geloofshoofdstuk van de Bijbel: Hebreëen 11. Zijn leven was een voorbeeld voor toekomstige generaties. En God liet hem niet in de steek. Simson vervulde de opdracht die hem was gegeven. □

DE DOOP

(*Vervolg van pagina 18*)

In Lukas 15:10 staat: „Alzo is er, zeg Ik u, blijdschap bij de engelen Gods over één zondaar, die zich bekeert.” En het is ook een vreugde voor een dienaar om persoonlijk betrokken te zijn bij iemand die dat proces doormaakt.

Als u dus overweegt u te laten dopen, denkt u daar dan lang en diep over na. Studeer, bewijs alles en vraag God u alles te laten zien waarvan Hij weet dat u het moet begrijpen en weten. Als het tijdstip is gekomen waarop u zover bent dat u een dienaar van God kunt vragen u te dopen, weet dan dat wij er zijn om u te helpen. □

FOTORECHTEN: Pag. 3: Hal Finch, Good News. Pag. 9: Good News, Historical Picture Service. Pag. 10-11: Illustratie Warren Chang. Pag. 13: T.A. Bel-luche Jr Pag. 16-17: Hal Finch. Pag. 19: Hal Finch.